

VROČE — MRZLO — Pasje vroče je zadnje dni. Tudi v hladu za zaprtimi vrati, kaj šele zunaj. Razgrete glave, duše in telesa je treba ohladiti, kakorkoli in kjerkoli. Osvežitve željni in potrebni so se minule dni gnetli v bazenih, jezerih in rekah, nemara celo na sinjem Jadranu. Prav je tako in naj bo še naprej. Pa brez panike, le na utapljanje pazite.

Gorenje Gospodinski aparati

Vzdrževalna dela in večje naložbe

»Kljub nekaterim težavam, s katerimi smo se srečevali zlasti še zadnji čas smo z rezultati našega dela zadovoljni; uresničili smo proizvodne in izvozne naloge prvega polletja. Večjih zastojev v proizvodnji ni bilo, čeprav smo se srečevali s težavami pri oskrbi z reprodukcijskim materialom in sestavnimi deli. Zato smo tudi operativni mesečni načrt v juniju prvič samo dosegli, ne pa tudi presegli,« poudarja Ladislav Grdina, predsednik poslovnega odbora delovne organizacije Gorenje Gospodinski aparati.

V pogovoru o polletnih dosežkih največje Gorenjeve delovne organizacije je Ladislav Grdina med drugim omenil, da bi bili rezultati zagotovo lahko še boljši, čeprav se zavedajo, da boljši pravzaprav ne morejo biti zaradi vrste razlogov. Najpomembnejši je zagotovo nujno nenehno prilagajanje spremenjenim oziroma novim pogojem dela in gospodarjenja. Ta čas bi zagotovo lahko koristneje uporabili tudi za načrtovanje prihodnjega razvoja oziroma za uresničevanje razvojnih nalog.

V zadnjih tednih so se v Gorenju Gospodinski aparati pripravljali na večja naložena dela iz programa inoviranja in tehnološkega prestrukturiranja proizvodnje gospodinskih aparatov in vzdrževalna dela, ki naj bi zagotovila nemoteno proizvodnjo

po kolektivnem dopustu. V delovni organizaciji ocenjujejo, da so bila pripravljena dela dobro opravljena, pa tudi začetek del obeta, da bodo naloge opravljene v predvidenem roku. Tako bodo ustvarjeni pogoji, da bodo v delovni organizaciji tudi v naslednjih mesecih lahko dosegali in presegali planske naloge. Naložbe, ki jih bodo opravili med kolektivnim dopustom, bodo omogočile nadaljnje zvišanje kvalitete, večje bodo zmogljivosti za proizvodnjo gospodinskih aparatov, cenejša pa bo proizvodnja (v tozdu Stedilniki bodo zamenjali peč za emajliranje, ki bo energetsko manj zahtevna, saj bo porabila skoraj polovico manj električne energije kot njena predhodnica).

Največja dela potekajo v tozduh Stedilniki in Galvana. V tozdu Stedil-

niki nameščajo novo transfer linijo za preoblikovanje pločevine, s čimer bodo omogočili tudi nemoteno novo proizvodnjo dvojnih peči, prav tako pa tudi novo peč za emajliranje; ta bo za svoje delo porabila manj energije, precej pa se bodo izboljšali tudi delovni pogoji. V tozdu Galvana pa v okviru priprav na posodobitev proizvodnje menjajo sistem cinkanja, s čimer bodo povečali tudi zmogljivosti za cinkanje. V tozdu Kondenzatorji Rogatec pa začnjenj z deli za osvajanje proizvodnje novega žičnega kondenzatorja; naložena dela morajo biti končana do meseca oktobra.

Značilnost vseh posodabljanj proizvodnje v Gorenju Gospodinski aparati v zadnji letih, prav tako pa letošnjih, je, da se že med redno proizvodnjo pripravljajo na glavna dela; med novoletnimi in prvomajskimi prazniki, posebej pa še med kolektivnim dopustom, pa odstranjujejo staro in nameščajo novo opremo. Letos, na primer, so med prvomajskimi prazniki že povečali zmogljivosti za proizvodnjo hladilnikov tako, da jih zdaj izdelajo na dan že okrog 500.

Ker je izvoz ena od poglavitnih razvojnih usmeritev tudi delovne organizacije Gorenje Gospodinski aparati, soočanje s konkurenco na svetovnih trgih pa takorekoč vsakodnevni izziv, so v okviru že omenjenih aktivnosti za inoviranje in tehnološko prestrukturiranje proizvodnje že v polnem teku priprave za naložbe v letu 1989. V tozdu Stedilniki bodo nadaljevali s posodabljanjem površinske obdelave. V tozdu Pralno pomivalna tehnika bodo začeli posodabljanje proizvodnje, nadaljevanje naložbenih del pa je predvideno tudi za tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika. V obratu Hladilniki bodo namestili novo linijo za izdelavo obodov vrat, s čimer bodo omogočili povečanje izdelavo do 900 hladilnikov na dan, v obratu Zamrzovalne omare pa bodo izpopolnili tako imenovani pur sistem. Začeli pa so tudi pripravljati program za tozdu Kompressorji Črnomelj za proizvodnjo tehnološko najodobnejših in energetsko varčnih kompresorjev v tako imenovanih TL in FR izvedbi.

OK SZDL Velenje

Kako uresničiti pričakovanja?

Kljub dopustniškemu času, potekajo na družbeno političnem področju v občini Velenje številne aktivnosti. Člani predsedstva občinske konference SZDL Velenje so se v zadnjem času sešli dvakrat. Prvič so namenili vso pozornost obravnavi rezultatov gospodarjenja v občini Velenje ter ukrepom, ki so bili sprejeti na občinski skupščini na predlog izvršnega sveta. Tudi predsedstvo je oblikovalo stališča, ki jih je predlagal njihov svet za družbeno ekonomski razvoj.

Ta je po besedah predsednika občinske konference SZDL Paneta Semečnika (v tem mandatu je svet na novo oblikovan in ga sestavljajo predstavniki organizacij združenega dela, gospodarske zbornice, družbeno političnih organizacij občine) zelo aktiven. Zavzeto in aktivno se vključuje v vsa dogajanja na tem področju.

Na zadnji seji predsedstva OK SZDL pa so namenili osrednjo pozornost politično varnostnim razmeram v občini, s posebnim poudarkom na delovanju organov in organizacij v krajevnih skupnostih, ocenili pa so tudi delovanje občinske organizacije SZDL. »Oči so v zadnjem času močno obrnjene v to organizacijo, ki jo predstavljamo kot fronto organiziranih socialističnih sil. Pogosto slišimo, da je to edina demokratična alternativa v naši družbi in postavlja se vprašanje, kako naj ta organizacija uresničuje te cilje in dosega velika pričakovanja, ki jih postavljajo občani pred njo. Prav zaradi tega moramo v bodoče o tej organizaciji razmišljati ne kot o klasični organizaciji, ampak o načinu življenja, dogovarjanja v tej skupnosti.« je razmišljal predsednik Pane Semečnik in približno tako so menili ob oceni delovanja občinske SZDL tudi na predsedstvu.

Pri ocenjevanju dela po krajevnih skupnostih so tako kot že večkrat v preteklosti, tudi tokrat

ugotavljali, da se občani mnogo bolje počutijo tam, kjer je krajevna samouprava dobro organizirana. To pa velja zlasti za obrobne krajevne skupnosti, še posebej Konovo, Pesje in v zadnjem času tudi Škale. Več problemov je v mestnih krajevnih skupnostih, kjer sicer krajevni organi zadovoljivo delajo, vendar pa pogosto občani v mestnem načinu življenja ne najdejo pravih stikov in so odtujeni, pa čeprav so sosedje.

V poletnem času je aktiven tudi Svet za ohranjanje tradicij NOB, ki deluje pri občinski konferenci SZDL. Skupaj z odborom aktivistov Šaleške miselnega kroga so pripravili srečanje aktivistov, ki je zelo dobro uspelo (o njem smo obširno poročali), zdaj pa so že začeli pripravljati srečanje borcev Bračičeve brigade, ki bo predvidoma septembra. Ta brigada v občini sicer nima domicilnega odbora, vendar živi na našem področju kar 140 nekdanjih borcev, zato bodo pripravili tokrat srečanje tukaj in sicer na Konovem.

Aktivno dela v teh poletnih dneh tudi koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja in po potrebi tudi drugi odbori. Člani odborov in komisij se zavedajo odgovornosti, pravi Pane Semečnik in mnogi se se udeležujejo, kljub temu da so na dopustih.

Mira Zakošek

Dragoceni litri krvi

Načrtovana krvodajalska akcija v Titovem Velenju, katero je organizirala Občinska organizacija Rdečega križa naše občine kot solidarnostni odzvez krvi, je v celoti uspeša, oz. je presegla pričakovanja.

V času, ko je veliko delavcev in občanov na zasluženem dopustu, se je v četrtek, 21. julija prijavilo k odvzemu okrog šeststo občanov, kar 523 (!) pa so kri tudi odvzeli. To pa pomeni v času, ko število prometnih in delovnih nezdov narasča, izjemno pomemben prispevek k zmanjševanju posledic, oz. k reševanju življenj.

Akcija je potekala od 6. do 16. ure, v prostorih Rekovce restavracije družbeno prehrana, ki je že vrsto let gostiteljica ekipe Zavoda za transfuzijo krvi iz Ljubljane ter številnih občanov naše občine. S tolikšnim odzivom je Občinski odbor za krvodajalstvo pri RK Velenje praktično že izpolnil načrtovane potrebe.

Prav je, da se ob tem zahvalimo darovalcem za kri in pripravljenost v imenu prejemnikov in drugih, ki jim bo ta življenjska tekočina mogoče še kdaj potrebna. Zahvala pa gre tudi delovnim kolektivom, ki omogočajo svojim delavcem, da lahko darujejo kri v času delovnega dne, oz. so tega dne dela prosti.

J. M.

Topolšica: Poznate stare običaje?

Turistično društvo iz Topolšice je znova razmahnilo svojo dejavnost in za to nedeljo spet pripravila veliko prireditev. Čeprav se zdi mnogim tale vroč poletni čas neprimeren za prejo, izdelovanje cokel, grabelj, kosov ... si bo vredno ogledati te domače obrti, ki jih bodo prikazali to nedeljo s pričetkom ob 15. uri v prijetni senci gozda pri koči Loka v Topolšici.

(mz)

Izgradnja kabselsko razdelilnega sistema po KS OK SZDL Velenje

Strokovna pomoč gradbenim odborom

Občinski izvršni svet je sklical v ponedeljek sestanek predsednikov svetov krajevnih skupnosti in predsednikov gradbenih odborov za izgradnjo kabselsko razdelilnih sistemov po krajevnih skupnostih občine Velenje. Na sestanku so govorili o izgradnji teh sistemov, pridobivanju projektov, lokacijskih in gradbenih dovoljenj ter o organizacijskem pristopu in operativnem izvajanju gradnje omrežij.

Kot vemo vodi, usklajuje in usmerja aktivnosti za izgradnjo kabselsko razdelilnega sistema občinski gradbeni odbor, ki je izpeljal izdelavo celotnega idejnega projekta tega sistema po občini ter pripravil finančni načrt za izgradnjo sprejemne postaje z

antenskim sklopom in primarnega omrežja. Aktivnosti za izgradnjo sekundarnega omrežja tega sistema pa vodijo po krajevnih skupnostih krajevni gradbeni odbori. Ti morajo poskrbeti za pridobitev projektov, pripravo finančnih načrtov ter izpeljavo iz-

gradnje sekundarnega sistema.

Tako kot za vse komunalne objekte oziroma napeljave je potrebno pridobiti tudi za kabselsko razdelilni sistem lokacijsko in gradbeno dovoljenje. To dovoljenje bodo izdali za glavno postajo z antenskim sklopom republiški organi, vsa ostala dovoljenja pa bo (soglasje za to so končno pridobili) lahko izdal občinski komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Od 8. do 13. avgusta

Državno prvenstvo v tenisu za mladince

Po nedavnem republiškem članskem prvenstvu v tenisu bomo na lepih igriščih Šaleškega teniškega kluba videli še državno prvenstvo za mladinke in mladince do 18 let, ki ga lahko uvrstimo med najbolj množično tekmovalje v tenisu pri nas.

»Večletno trdo in uspešno delo na področju tekmovalj in organiziranosti kluba je prineslo zaupanje teniške zveze Jugoslavije, da nam zaupa eno največjih teniških tekmovalj, to je državno prvenstvo za mladinke in mladince do 18 let. Mi se za to prvenstvo pripravljamo že od novega leta, sistematično delamo po področjih in tako smo sedaj v zaključku priprav, tudi pri zagotovitvi finančnih sredstev. Otvoritev prvenstva bo v torek, 9. avgusta, ob 9.30, ko pričakujemo izredno veliko tekmovalcev glede na zanimanje. V ponedeljek, 8. avgusta, bodo kvalifikacije, v finalnem delu pa bo nastopilo 64 najboljših mladincev in 32 mladink. Z veseljem lahko povem,

da pričakujemo Ivaniševića, Trupeja in ostale naše najboljše. Na tem prvenstvu bomo videli tudi naša igralca Denisa Topčiča in Heleno Erhart,« je povedal predsednik kluba Janez Erhart.

Vsekakor si v klubu želijo, da bi prvenstvo kar najbolj uspešno spravili pod streho, zato so ustanovili šestnajstčlanski organizacijski odbor, tu so še druge službe, od vodstva tekmovalja naprej, glavno pokroviteljstvo nad državnim prvenstvom pa je prevzelo Gorenje — Gospodinski aparati Velenje. Organizatorji vabijo, da v času od 8. do 13. avgusta preživite kakšno uro ob teniških igriščih in si ogledate to zanimivo državno prvenstvo.

VOS

JUGOBANKA

JUGOBANKA TITOVO VELENJE
TITOVO VELENJE

Kersnikova 1
Telefon: 855-915

Mi smo za model

formula

Elkroj

Pšenica, mleko in meso, pomaranče?

Kmetijstvo Gornje Savinjske doline je usmerjeno v živinorejsko in mlečno proizvodnjo in s tem v pašno-košni sistem. Pšenica in sorodne poljščine torej niso v ospredju, pšenice ob vznožju visokih planin naj ne bi bila med osnovnimi pridelki. Njena žetev v teh dneh tako naj ne bi delala sivih las Zgornjesavinjski kmetijski zdruzi. Ni sklenjenih kooperacijskih pogodb, setev in žetev pšenice sta prepuščeni potrebam in volji posameznih kmetov. So na zdruzi ob tem ravnodušni? Niso. Zakaj? Zato, ker je bila izrazita usmeritev v pašno-košni sistem, v živinorejsko in mlečno proizvodnjo, (brez setve pšenice, posledica politične kampanje. Če bi namreč v Gornji Savinjski dolini pristali tudi na pšenico, bi po volji politikov ob naslednji kampanji morali pristati še na pridelovanje pomaranč. Jedka, a resnična pripomba, ne glede na upravičenost dejstva, da naravne danosti pač dajejo prednost živinorejski in mlečni proizvodnji.

Ta usmeritev je seveda razumnejša, okrepljena s posebnim poudarkom na čimvečjem pridelku domače osnovne krme. Krmila so seveda tudi potrebna, vendar so vse dražja, za mnoge že predraga. Cenovnim in drugim nesmiselom pa se je letos pridružilo še vreme. Morebitna prebrižnost glede pridelka pšenice je

NAŠA TEMA

torej več kot navidezna, je nesmiselna. Še bolj kruto je dejstvo, da je letos vse napore za čimveč doma pridelane osnovne krme, izničilo vreme. Nenehno deževje v najboljšem času za spravilo prve košnje bo imelo katastrofalne posledice. Le redkim srečanjem, in zato izjemam, se je namreč posrečilo, da so v kratkih presledkih z lepim vremenom, spravili kakovostno krmno, ali jo silirali. V največ primerih je pokošeno travo dež močil teden in več dni. Kolikor so jo uspeli spraviti je slabe kakovosti,

veliko jo je zgnilo, predvsem v hribih pa se je postarala in izgubila svojo krmilno vrednost.

Objektivna nepravčnost spravila prve košnje pa ima še dodatno in še bolj zaskrbljujočo posledico — ne bo časa za zares dober drugi odkos, se pravi, da bo manj tudi dobre otave, s tem pa bo bistveno manjši letni pridelek prepotrebne krme. Posledice bodo težke, pravzaprav so že očitne in bodo proti koncu leta še bolj prisile do izraza. Ohranjanje osnovne črede je več kot vprašljivo. Rejci že zmanjšujejo število živine, nekateri čredo tudi opuščajo. Manj bo mesa, manj mleka, saj ob vsem tem tudi pašna ob nenehnem deževju ni bila uspešna in rejci so zato porabili še zadnje zaloge lanske krme. Dokupovanje krmil problema ne more rešiti, ker so krmila neznošno draga, predraga. Prva (konkretna) posledica je že znana. Še nikoli doslej se ni zgodilo, da bi pridelek mleka padel od maja do junija. Letos je bilo tako. In še huje bo. Bomo torej jedli sistemске in cenovne nedorečenosti, slabe vremenske razmere, dogovarjanja, obljube? Teh smo sili, bomo torej lačni!

j. p.

CELJSKO OBMOČJE

Nov celjski »graščak«

Bo zdaj res bolje? se sprašujejo mnogi Celjani in pri tem mislijo na to, da je zdaj celjski Stari grad prešel v roke zasebnika. Marjan Babič, ki je nekoč združeval delo pri Kompas, nato pa nekaj časa vodil Uniorjevo gostišče na Črešnjici, je zdaj ugriznil v za nekatere kislno jabolko celjskega Starega gradu. Ta grad namreč letno privablja veliko obiskovalcev (celjsko turistično društvo jih ocenjuje na nad sto tisoč), vendar pa je bila ponudba mnoga zadnja leta deležna veliko kritike. Merxu tu ni uspelo urediti primerne poslovanja, zato se je celjsko turistično društvo začelo ozirati po novem najemniku. In odločili so se za Marjana Babiča.

Če pogledamo nekatere druge objekte v Celju, ki so v rokah zasebnikov, lahko upamo, da se res tudi na Starem gradu obeta boljše ponudba. Pri tem ne mislimo le na tiste posameznike, ki sem zaidejo ob večerih, ampak tudi na resnično številne šolske ekskurzije iz celotnega celjskega območja in tudi iz ostalih krajev Slovenije ter tudi od drugod. Zgodovina celjskih mogočnikov

je namreč tako zanimiva in pomembna tudi za dogajanja širom Evrope, da grad privablja obiskovalce od blizu in daleč.

Celjani so pred leti že znali izkoristiti naravno okolje grada za pripravo raznih obsežnih gledaliških del — potem je to ob pomankanju denarja in primernih organizatorjev zamrlo. Lani je grajsko območje dobila napolnila Miklova Zala v izvedbi slo-

venskih Korošcev — letos naj bi ob sodelovanju novega najemnika in turističnega društva spet dobili kakovostno gledališko predstavo, ki bo tudi tematsko vezana na ta zgodovinski objekt.

To, da bi celjski grad dobro »zaživel«, naj bi po mnenju mnogih bil tudi dober znak za razvoj turizma v celjski občini. Tu je namreč vse premalo kakovostnih lokalov in v njih gostincev, ki bi res živeli za to stvar. Zasebnik, ki je sprejel Celjsko kočo, je stvari malo uredil vsaj v tej priljubljeni izletniški točki Celjanov, prav tako je več turistične »svežine« prinesla najemnica gostišča na Gričku. V samem Celju pa seveda najemnik Kovirotehne lokala Madrugada. K temu lahko prištejemo le še

nekaj zasebnikov — pa ne veliko — pa je s kakovostno ponudbo kar konec. Premnogi se namreč zadovoljujejo le z donosno prodajo za »šankom«, pomembneje od celovite zadovoljive gostov pa jim je hiter zaslužek. Pa tako tudi ni čudno, da tudi na svetu potrošnikov mnogi sprašujejo, kdaj bo minil čas, ko bodo gostinci snemali prte z miz veliko prej, preden bodo lokale zapirali, kdaj bodo nehali s pomatnjem preganjanju goste, kdaj bodo ponujali še kaj drugega kot suh sendvič ali v najboljsem primeru kakšne čevapčice, in kdaj bo minil čas, ko bodo sredi popoldneva goste odpravili z »nimamo kruha, pa ne moremo nič postreči za jesti — lahko pa kaj popijete.«

Sicer pa turizma tudi ne more biti, dokler bodo gostinci za mesec dni zaradi dopustov zapirali lokale prav ob višku sezone.

Tako je v Celju — drugod pa? (frk)

Imena ulic

Piše: Vinko Vasle

»Nenavadno sem srečen, ker vidim enodušnost slovenskega naroda, kakršne smo bili vajeni vedno, kadar je Slovincem grozil pogin. Dostaj manj nam sedaj ne grozi. Zdi imamo takšno voljo, da jo bo težko pohoditi in takšno zavest, da jo bo težko potlačiti. Tudi iz tega boja bomo izšli tako zmagovito, kot smo iz prejšnjega, saj gre za veliko večjo enodušnost Slovincem kot leta 1941. Ta sila je takšna, da mora zmagati, ker je pravična in ker se bori za človekove pravice in ves zavrženi svet. Zato bom nekoliko bolj pomirjen čakal razplet teke ostudnega dogodka, ki je popolna za bloda, da o bratstvu in enotnosti sploh ne govorim.«

S temi besedami se je Josip Vidmar obrnil na udeležence protestnega večera v prostorih društva slovenskih pisateljev, kar nekateri štejejo za eno najpomembnejših političnih izjav ob sedanjih dogajanjih v Sloveniji in o Sloveniji. Protestni večeri potekajo neprekinjeno že mesec in pol v stari vili za ljubljansko opero, v ulici, ki nosi ime Toneta Tomšiča, na številki 12. Nedaleč stran je Kersnikova ulica, kjer je sedež Odbora za varstvo človekovih pravic in kjer se vsak petek ob petih popoldan sestane plenurni tega vseslovenskega pravičnega gibanja v premajhni in tesni dvorani, ki nosi simbolično ime Kapelica.

Zagotovo pa sta v teh mesecih najbolj znameniti dve ulici — Metelkova in Roška. Na prvi je sedež ljubljanskega armadnega območja, kjer so tudi vojaški zapori. Že 42 dni se po Metelkovi vsak dan med 16. in 17. uro spreha skupina deklet in mater, z rdečimi rožami na prsih. Včasih jih je štirideset, včasih celo šestdeset. Niso samo iz Ljubljane, nekatere prihajajo vsak dan na enourni protestni sprehod tudi iz oddaljenejših krajev. Sprehajajo se mirno in dostojanstveno in pravijo, da se bodo sprehajale tako dolgo, dokler »naši fantje ne bodo svobodni«.

Vsakič, vsak dan vas iz drugega nadstropja vojašnice izza odprtega okna posname nič skrita kamera. Da se ve, kdo se spreha ...

Roška ulica, kjer je sedež ljubljanskega vojaškega sodišča, je bila ves prejšnji teden polna ljudi. Vsak dan se jih je pred plosnjem temne fasade, za katero je potekal tajen proces, zbralo od tristo do štiristo. Prvi so pričeli prihajati že ob sedmi uri zjutraj in vztrajali do poznih popoldanskih ur, da bi s ploskanjem pozdravili in spodbudili sorodnike obtoženih in edinega obtoženega (Francija Zavrla), ki se brani na prostosti. Na Roški so se zbirali stari in mladi, prihajali so prvoborci z medaljami na prsih, pešle so se pesmi, svojevrsno demonstracijo nestrinjanja pa so drugi dan sojenja uprizorili mimozečeh avtomobilov, katerih lastniki so hupali in tako še povečali neznostnost hrupa, ki na tej cesti (kjer je izjemno gost promet proti Zagrebu) že tako ni dovoljen. Hrup je trajal dobre tri ure, burno pospremljen z vzkliki odobravanja in ploskanja prisotnih. Dokler ni policija ulico zaprla za ves promet in poskušala kaznovati nekatere najbolj vztrajne lastnike avtomobilov. Kaj hujšega se ni primerilo.

Tretji dan sojenja je bil na Roški v znaku cvetja. Ljudje so pred vhod v prostore vojaškega sodišča nasipali cvetje, naravnost pred noge dveh vojaških stražarjev, ki sta še dodatno okrepila vtis o izjemnih varnostnih ukrepih ob procesu proti Janši, Borštnerju, Tasiću in Zavrlu. Potem so ljudje pričeli prinášati ogromne šopke, ovite v trak slovenske zastave. Dežurni oficir je iz pločnika vse šopke umikal v prostore sodišča, kasneje pa je delegaciji treh deklic in dečka omogočil vstop v prostore sodišča, kjer so lahko cvetje izročile sorodnikom obtoženih in Zavrlu. Trije ostali obtoženi so ostali brez cvetja.

Najbolj vztrajni na Roški so bili seveda novinarji — domači in tuji. Vsak dan se jih je zbralo tudi do trideset in vztrajno so čakali vsako novo informacijo, ki je kljub ostrim zaščitnim ukrepom »prodrla« iz za zidov in zaprtih vrat vojaškega sodišča. To je bila za številne poročevalce iz domovine in tujine tudi edina možnost, da so do kakršnekoli informacije sploh prišli.

Tretji dan sojenja je vojaški tožilec Živko Mazič med zaslišanjem Zavrla le-tega napadel, da daje neresnične izjave za javnost. Zavrl mu je odgovoril, da je seveda žalostno, da mora biti sam tisti, ki javnost informira, ker bi to navsezadnje bila dolžnost sodišča. Prvič v povojni zgodovini se je zgodilo tudi to, da republiški komite za informiranje novinarjem in tujim dopisnikom ne more svetovati drugega kot da gredo na Roško — morebiti bodo imeli srečo, da kaj izvedo.

Sorodniki obtoženih ne govorijo veliko, ker si tudi ne upajo. Predsednik senata jih je večkrat opozoril na to, da o dogajanjih na sodišču ne smejo govoriti. Iz bojazni, da bi jih iz sojenja lahko izključili, je večina med njimi molčala. Izjema sta bili Borštnerjeva sestra in njegova hčerka, ki pa sta bili v svojih izjavah izjemno previdni. Bolj zgovoren je bil Zavrl, a z novinarji je vsakič govoril šele potem, ko se je predhodno posvetoval s svojim odvetnikom Dragom Demšarjem. Ta je vsak dan tudi po devet ur »dežural« pred vojaškim sodiščem, prav tako zdravstveni spremljevalec Francija Zavrla, ki je moral vse dni sojenja ostati na ulici, po pravilih pa bi imel pravico čakati pred sodno dvorano.

Janša, Borštner in Tasić so šele ob bučnih demonstracijah drugega dne sojenja spoznali, da se »zunaj« nekaj dogaja, saj je sodna dvorana obrnjena na ulično stran in je ni bilo mogoče tako hermetično zapreti, da vanjo ne bi segel »delček svobode«. Baje so v dvorano zelo dobro slišali hupanje in petje Prešernove Zdravljice.

V teh dneh lahko v vseh teh ulicah srečate znamenite ljubljanske in slovenske obraze: pesnike, pisatelje, igralce, kulturnike, novinarje, prvoborce, pa tudi popolnoma anonimne obraze, ki vedo, kaj jih v teh časih povezuje.

Subičeva številka 4. Slovenski parlament. V zgodovino je zapisan po znamenitem realsocialističnem procesu, pa tudi po dolgi in mučni sedaj naših delegatov. Od prejšnjega tedna pa je dokaz več, da so minili časi protodusne »enoglasnosti«, saj so delegati naravnost odločno izsilili razpravo o primeru »Janša in ostali«. Tone Pavček, slovenski pesnik, pa je v družbenopolitičnem zboru zahteval pravico do svojega enominutnega molka, z njim je stoji molčala tretjina delegatov — med njimi dva člana slovenskega CK-ja. Pred svojim zgornjim molkom je dejal:

»Vas glas, ki je v tej skupščini glas ljudstva, je ljudska armada gladko preslišala. Ne vem, koliko bo slišala molk, a to ni moja stvar. Moja stvar je, da z enominutnim molkom protestiram zoper tajno sojenje, ki prav zato zadobiva vse znake političnega procesa in s tem velja sramota za Slovenijo in Jugoslavijo.«

Dan vstaje, 22. julij, pa je potekal v znaku kulturnega protesta Ljubljancem (pridružili so se jim tudi posamezniki iz vse Slovenije) v Mostecu. Tega dne so nekatere ustanove v Ljubljani iz protesta tudi delale. Konec tedna se je živo srebro povzpelo na 37 stopinj. Nekateri zasebniki so zastave izobesili na pol droga. Večina prireditelj, sestankov, pa tudi filmskih predstav se prične z enominutnim molkom.

A v hiši številka 2 se je zgodilo sto stvari. Na Roški ulici. Za zdaj so še zavite v tajnost, pa ne za dolgo.

SAVINJSKO ŠALEŠKA NAVEZA

Da turizem pri nas res dobiva veljavo, kaže tudi to, da bi nekateri želeli njihovo geslo: iščemo dobrega gospodarja, prenesti tudi na industrijo pa morda še v kako dejavnost. Pri tem se niti ne bojijo tega, da je sicer tudi s turizmom podobno kot drugod — veliko besed, tudi posamičnih akcij, uspeh pa bolj kilav. Tuje pač pri nas marsikaj moti, domači turisti pa so že nekaj časa denarno dokaj bolni.

Nekateri pravijo, da je bila neke vrste akcija »iščemo dobrega gospodarja« tudi združenje Eka v Gorenji, ali pa tudi že dolgo napovedovano pa vendarle še pogojno izreče ukrep družbenega varstva za šoštanjski

Iščemo dobrega gospodarja

TUŠ. Nasploh se zadnji čas mnogokje pogosto odločajo za takega gospodarja trde roke — družbeno varstvo. Pri tem jim ni mar govoriti, da taka varstva potrjujejo, da z našim samoupravljanjem nekaj ni v redu. Ko namreč z ukrepom družbenega varstva nekatere samoupravljalke pravice ugasnejo, kolektiv zaživi. Moram reči: slaba reklama za samoupravljanje. Razen če seveda taka trdnost roka ne pomeni tega, da je konec vse prepopojenosti dela kar po domače.

Tako posnemanje turistične akcije ima za ostale veje gospodarstva eno pomanjkljivost (ki

pa se kaže končno tudi pri turizmu). To namreč, da je pri nas le še malo dobrih gospodarjev. Takih dobrih gospodarjev imajo s tem že izkušnje. Od Eekaja do Savinje. Kaj hočemo, v tujini, ki jo tako radi jemljemo za zgled, se stvari znajo speljati veliko bolj gladko in neboleče.

Sicer pa bi lahko kako turistično geslo uporabili tudi še za kako posamično vejo gospodarstva. Recimo: trgovina smo ljudje. Vendar se bojim, da bi potem to hotel kdo še bolj razdrobiti. Da bi kdo rekel: tudi trgovci (natakarji) smejajo ljudje. (frk)

tisto najbolj skrajno, pa čeprav se nekateri za to presneto zavzemajo: likvidacija. Na savinjskošaleškem območju imajo s tem že izkušnje. Od Eekaja do Savinje. Kaj hočemo, v tujini, ki jo tako radi jemljemo za zgled, se stvari znajo speljati veliko bolj gladko in neboleče.

Sicer pa bi lahko kako turistično geslo uporabili tudi še za kako posamično vejo gospodarstva. Recimo: trgovina smo ljudje. Vendar se bojim, da bi potem to hotel kdo še bolj razdrobiti. Da bi kdo rekel: tudi trgovci (natakarji) smejajo ljudje. (frk)

Kolumna naše vsakdanjosti

Čustveno smo spremljali bitke naših zamejskih Slovencev po minimalnem priznanju njihovega materinega jezika. Pa so nam v središču naše republike pokazali, koliko ga cenijo predstavniki naših večinskih narodov. Zavračanje slovenske v sodnem postopku v Ljubljani, je odmevalo seveda tudi v tujini. Zato ni čudno, da je tržaški socialistični podžupan Seghere v predvolilni kampanji zaklical: »Pa kaj vi Slovenci v Italiji toliko tarnate, saj vam je bolje kot onim v Jugoslaviji.« Res ali ne. Dejstvo je, da celo v Avstriji slovenski fantje opravijo vojaško zaobljubo v materinem jeziku.

Osnodnja tema zadnjih dni je bilo tehtanje »izleta« srb-

skih in črnogorskih delavcev s Kosova v Vojvodino. Vsekakor se je predsedstvo CK ZKJ in z njim novi šef naše partije Stipe Šušteršič predvsem diplomatsko odrezalo. Ni pa očitno zmoglo in znalo drugače ukrepati, kar dovolj jasno kaže, kakšen je odnos sil v njem. Nekateri vroče glave pa že napovedujejo podobno pot v Zagreb in Ljubljano.

Cene neutrudno rastejo in trgovci že bijejo plat znova. Kupci so ga sicer že prej, a se ni slišalo. Glavni inšpektor Srbije Budimir Bošković je sedaj v Politiki kupce pozval k bojkotu dragega blaga. Menil je: »Kupujte enako kakovostno, a cenejšje.« Jaz sem za! Gotovo si kupim Alfo namesto Floride,

seveda, ce bo tovariš inšpektor zagotovil tudi normalno carino.

Svet se z odločnimi koraki loteva gospodarske prenoje. Skoraj povsod, ne le pri nas, kot mislijo nekateri, preizkušajo nove ideje, iščejo nove poti. Torej nismo nobena izjema. Le reform se lotevamo s kopico ideoloških blokad. Sicer pa odkar mi je predsednik ZIS odstrnil pogled in za sarajevsko TV povedal, da so Švedska, Belgija in Danska bolj zadovoljne kot mi, se počutim mnogo srečnejšega. In če pomislim, kako uspešno smo, tudi na banketih, ob otvoritvah naših zaveženih investicij, zapravili vse tiste kredite, medtem, ko so severnjaki vlagali v proizvodnjo, ki bo verjetno v petih, desetih letih itak zastarela, potem sem še srečnejši. Mi smo se vsaj najedli — takrat.

Politično pšenico smo v teh

dneh začeli žeti tudi v občini Velenje. Bo je sicer kanček manj kot pretekla leta in tudi prvovrstna ne bo. A vendar, letos je še. Če pa bo tudi prihodnje leto dovolj dela za naše štiri kombajne, je že vprašanje. Saj se očitno tudi pri kmetovanju vse bolj čuti delovanje trga. Parole pa — no zaradi njih je kruh je že tako predrag.

Sicer pa bomo Jugoslavlani tokrat pšenico in koruzo verjetno lahko celo izvozili. Veliko namreč pišemo o naših najnovejših dosežkih. Dobro, bi lahko dejali. A kaj, ko bomo uvažali drago mleko, pa meso, ker smo našo živinorejo in mekarstvo z vsemi uspešnimi kmetijskimi posegi, spravili na be-raško palico.

Pasje vroče leto je to.

BORIS ZAKOŠEK

Ob prazniku šoferjev

Parada in proslava ob »13. juliju«

V vročih julijskih dneh se bolj prileže senca, kot korakanje v esalono v temni uniformi. Zato so se šoferji in člani sedmih Združenj iz celjske regije, ki so bili 10. julija na svečani paradi v Titovem Velenju, takoj po svečani proslavi »zatekli« v bližnjo senco h Delavskemu klubu.

Ob hladnem napitku, pogostitvi domačih organizatorjev, članov ZŠAM iz Titovega Velenja ter v družabnem vzdušju so sklenili praznovanje stanovskega praznika »13. julija«.

Svečana »šoferska« parada, sestavljena iz sedmih esalono uniformirancev, šolska vozila vseh združenj ter dva šolska avtobusa, na čelu s poveljniškim vozilom, je v nedeljo ob 9 uri krenila od kotalkališča do Titovega trga, kjer je bila predaja raporta regijskemu poveljniku uniformirancev. Po svečanih pozdravnih govorih in krajšem kulturnemu programu, so predstavniki domačega društva položili venec k spomeniku Tita. O pomenu praznika, o šoferskem poklicu in težavah so spregovorili

arja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik »Saleški rudar«, kot tednik pa izhajal »NAS ČAS« od 1. marca 1973. Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstić-Planinc, Bogdan

Strokovna pomoč gradbenim odborom

(Nadaljevanje s 1. strani)

Predstavnikom krajevnih skupnosti oziroma njihovih gradbenih odborov za izgradnjo kabelskih razdelilnega sistema so na ponedeljkovem sestanku podrobno razložili kakšna je pot za pridobitev investicijske dokumentacije in upravnega dovoljenja. Priporočili so jim, da naročijo projektno dokumentacijo pri Gorenju Servisu, ki je za to pooblaščen in bo poskrbel tudi za ustrezno overitev projekta pri RTV Ljubljana. Prav tako so jim priporočili, da naročijo izdelavo lokacijsko tehnične dokumentacije, pridobivanje soglasij s lokalnijski odločbi in k gradbenemu dovoljenju pri ustreznih strokovnih službah komiteja za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja občinske skupščine, kjer jim lahko izdelajo tudi investicijski program. Po pridobitvi uporab-

nega dovoljenja bo investor lahko predal sistem upravljalcu (ta zaenkrat še ni znan, bil pa naj bi Center za informiranje), propagando in založništvo) in ga pričel redno uporabljati ob plačevanju nadomestila za vzdrževanje in upravljanje. To nadomestilo bo določil upravljalca v soglasju z RTV Ljubljana in občinskim izvršnim svetom.

Predstavnikom krajevnih skupnosti so na ponedeljkovem sestanku povedali tudi, da sta komiteja za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja ter izvršni svet poskrbel za brezplačno strokovno svetovalno pomoč investitorjem (Slavko Korenčič, Vlado Videmšek, Tatjana Šmid in Vida Tamšek). Investitorji se lahko vedno obračajo nanje, še posebej pa si bodo rezervirali čas za to svetovanje ob sredah od 14. do 16. ure.

M. Zakošek

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik »Saleški rudar«, kot tednik pa izhajal »NAS ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstić-Planinc, Bogdan

Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtrkih. Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853 451, 856 955, 855 450. Brzjavni

naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izdaja je 700 dinarjev. Mesečna naročnina 2.540 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 15.240 dinarjev, za tujino 25.900 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS GLAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Spodbudni rezultati na področju inovacijske dejavnosti

Odbor za inventivno dejavnost pri Občinskem svetu Zveze sindikatov in Občinski raziskovalni skupnosti vsako leto ugotavljata stanje na področju inovacijske dejavnosti v občini Velenje. Rezultati iz lanskega leta so izredno spodbudni. Šestkrat več inovacijskih predlogov so podali delavci v združenem delu kot še leto nazaj.

Izračunana gospodarska korist sicer ni bila sorazmerna številu podanih predlogov, le za 5 odstotkov je bila večja, vendar je poglaviti razlog v tem, da v lanskem letu pristojne službe še niso uspele pregledati in tudi izračunati celotnega deleža koristi, ki so ga inovacije prinesle. To velja še zlasti povsod tam, kjer je bilo podanih izredno veliko predlogov. V Gorenju Gospodinj-ski aparati delež največ — kar 3337, v Gorenju Elektriki Široka potrošnja 144, v Gorenju Notranji opremi 88, na Rudniku lignita Velenje 75, v Elektrostrojni opremi 66 ... Skupaj so velenjski inovatorji lani podali kar 3889 predlogov, že izračunana gospodarska korist pa je znašala 3,12 milijarde dinarjev, inovatorjem pa so kot nagrade izplačali skoraj 140 milijonov dinarjev.

V letošnjem prvem polletju so nekatere organizacije združenega dela že izdelale poročilo o inventivni dejavnosti za to obdobje, tako naprimer v Gorenju Gospodinj-ski aparati in v Rudniku lignita Velenje.

Rudnik lignita Velenje
V prvi polovici letošnjega leta je komisija za inovacije obravnavala 97 predlogov, od tega novih — prijavljenih v letošnjem letu — 69. Najbolj aktivni so bili delavci temeljne organizacije Klasirnica, ki so podali 26 predlogov, sledijo pa jim delavci Jamske mehanizacije z 19 predlogi.

V primerjavi z enakim obdobjem lani — prvih šest mesecev — je število prijav naraslo za 50 odstotkov, precej večja pa je tudi gospodarska korist. Gorenje Gospodinj-ski aparati

Delavci Gorenja Gospodinj-skih aparatov so se izredno izkazali že v lanskem letu, pa tudi letos stopajo po dobri poti. Letos so že uresničili, obdelali in na odborih sprejeli skupno 622 inovacijskih predlogov, novih pa so od tega letos podali že 128. V Gorenju Gospodinj-ski aparati imajo iz lanskega leta še neobdelanih predlogov 1764. Največ predlogov pa so v tej delovni organizaciji podali delavci temeljne organizacije Hladilno-zamrzovalna tehnika.

Ko bodo obdelani vsi inovacijski predlogi iz lanskega leta, bo gospodarska korist bistveno večja kot je izkazana v poročilu o stanju na področju inovacijske dejavnosti. Povsod, zaradi obilice dobrih predlogov, do konca lanskega leta še niso mogli dokončno izračunati te koristi.

M. Krstič-Planinc

Na obisku pri kmetici Milki Drev

Lepo je biti sam svoj gospodar

Razmišljali smo o zlatorumenem klasju in njegovem spravilu, pot pa nas je pripeljala na domačijo Milke Drev v Lokovici. Kako in zakaj? Namesto, da bi nam na Erini temeljni organizaciji kooperantov govorili o letošnji žetvi, so nas napotili k naši gostiteljici. Tako je bil naš obisk sicer napovedan. Milka pa ga sredi dela, gotovo ni bila najbolj vesela. V novo, še nedokončano, a lepo opremljeno hišo nas je pospremila z besedami: »Nimamo se kaj hvaliti. Delamo pač moramo, vsak dinar pa umno obrnemo zato, da bi kmetijo kar najbolje posodobili.«

Po naši obrazložitvi je začeti stavek nato dopolnila še z naslednjim: »Jaz se ne pritožujem.

Ob misli, da delaš zase, da si sam svoj gospodar, polj in travnikov resnično ni težko obdelovati in v hlevu postoriti to, kar je treba.«

Da je cenovna politika, ki kmete tako močno žuli, takšna kot pač je, po njenem niso krivi kmetje.

Nemočni so, da bi za vse naredili kar najbolje, zase in za »potrošnike«. Zlasti za slednje je hrana predraga. Če pa bi ob tem, ko napolnijo košarico z različnimi dobrinami, (koliko je v vsakem koščku kruha, kilogramu moke, litru mleka ... vloženega kmetovega truda), k temu dodali še draga umetna gnojila, rezervne dele za stroje, ... Vendar, naj bo cena takšna ali drugačna, proizvajalčovo delo je v njej slabo ovrednoteno. In ne samo to. Po mnenju sogovornice tudi mladim nepravilno predstavljeno. Občutek ima, da se vsak mlad človek dela na zemlji pravzaprav boji.

Zato pa je danes kar nekaj takih domačij, ki so brez gospodarja, naslednikov, na katerih se trudi jo po svojih najboljših močeh ostareli starši.

»Če je za našo kmetijsko politiko, ki je vse prej kot dobra —

res pa, da boljša kot je bila — kriva vlada, ki se boji bogatega

kmeta, je za takšne odločitve mladih krivo usmerjeno izobraževanje. Vsi naj bi šli v šole zato, da jim ne bi bilo treba delati. To je zelo, zelo narobe. Že prav, da se izobražujejo, tudi kmet se mora, toda treba je obdelovati polja, travnike, ... Že res, da je delo na zemlji trdo, premalo cenjeno, vendar krepi človeka.« In kaj Milka meni o v zadnjem času

večkrat omenjeni kmečki zvezi? Zamisel pozdravlja, Boji pa se, da se bo čez čas njena dejavnost usmerila kam drugam kot k ciljem, za katere je bila ustanovljena. Sicer pa je bilo govorjenja, tako meni, že v preteklosti veliko, dejanj pa bore malo.

Sama je dejala, da delo krepi človeka. Njo, moža, ki mora zaradi premajhnega dohodka na kmetiji na delo v tovarno, mamo in otroke pa krepi vsak dan delo na 4,5 hektarjev veliki kmetiji in na treh hektarjih najetih travnih površinah, ter delo v hlevu. Svojo dejavnost so Mlakužnikovi, kot se Drevovi pravi po domače, pred leti usmerili v proizvodnjo mleka in prirejo bikov. Tako so lani oddali 47 tisoč litrov mleka in 6 bikov.

Letos naj bi zadruge oddali še več. Če ne bo prišlo kaj posebnega vmes, bodo pogodbo z Erino temeljno organizacijo kooperantov, katere člani so že vrsto let, povsem izpolnili.

Pri tem sogovornica ni pozabila pohvaliti zadruge, ki organizira razna predavanja, tečaje, ter prizadevne pospeševalce, katerih nasveti so pri Mlakuževih vedno dobrodošli.

O dopustu zaenkrat Drevovi ne razmišljajo. Pač pa o drugi košnji, ki je pred vrati in o kmetovanju saj je zemlje za pridelavo hrane premalo. Predvsem bi radi v naslednjih letih začeto delo na domačiji (pri hiši, hlevih) izpeljali do konca. »Vse bo, če bomo zdravi« je ob koncu obiska menila Milka Drev.

Da je do zaslužka v tovarni lažje priti, jeokusila sama. Zato razume mlade. Vendar pa ob misli, da delaš zase, da si sam svoj gospodar, delo na zemlji res ni naporno.

Poželezni cesti

Za mnoge so se začele počitnice in dopusti — ceste so prenapolnjene, pa tudi železniški tiri iz dneva v dan prevažajo tovar in potnike.

Velenjska železniška postaja, ki zaposluje 35 delavcev, je znana predvsem kot tovarna postaja. Dnevno naloži približno 65 vagonov in razloži približno 25 vagonov najrazličnejšega tovora. V teh poletnih mesecih se je okrepil tudi potniški promet, ki mu železničarji prav tako namenijo dovolj pozornosti. Da bi prispevali h kakovostnejši ponudbi, so med drugim, uredili tudi čakalnico, kjer lahko potniki v prijetnejšem okolju pričakajo odhod vlaka. V tem letu bi naj uredili še fasado in streho. Pri tem pa upajo, da bodo za ureditev imeli v teh gospodarskih razmerah, tudi dovolj denarja.

Kljub nedavni podražitvi železniških uslug, pa se vse več ljudi še vedno odloča za potovanja in vožnjo z vlakom. Približno 49000 potnikov se je v prvem polletju letos odpeljalo iz Titovega Velenja z vlakom. V teh delovnih dneh pa deset potniških vlakov — motornikov prevažajo potnike tudi v bolj oddaljena mesta. Največ se jih v juliju odpravlja v Koper, Pulo, Rijeko, Split in Kardeljevo. Potniški vagoni za univerzitetni središči — Ljubljano in Maribor — so v času počitnic bolj prazni. Kljub temu na velenjski železniški postaji število potnikov ne upada. Tudi višje cene niso odvrgle ljudi od vožnje z vlakom, saj je kljub podražitvam železniški prevoz še cenejši od cestnega. Za vozno karto iz Titovega Velenja do Celja potnik odšteje 940 din, za povratno železniško vozovnico 1500 din; pri vožnji z avtobusom le v eno smer plača 1500 dinarjev. Zanemarimo tokrat globlje vzroke različnih cen, želje železničarjev in potnikov, pa še kaj: v teh vročih poletnih dneh kljub različnim težavam železna cesta pelje potnike v službo, proti morju in na potovanja ...

Biserka Povše

Človek, ki si ne sme pridobiti lastnine, ne more imeti drugega interesa, kot da kar največ pojé in kar najmanj dela.

ADAM SMITH, angleški filozof

S skupnosti za zaposlovanje

Tretjina generacije jeseni brez zaposlitve

Tudi v poletnih mesecih se na skupnosti za zaposlovanje zbirajo podatki, ki so v pomoč iskalcem zaposlitve in štipendij. Krizni časi ne obetajo, da se bodo stvari spremenile na bolje. Razpis za štipendije je še odprt, nekaterih podatkov na skupnosti nimajo zbranih, tako da je naš povzetek stanja v velenjski občini nepopoln, je pa (vsaj po podatkih za lansko in deloma za letošnje leto) zgovoren prikaz alternative za vse tiste, ki ta čas še gulijo srednje- in visokošolske klopi, pa jih po malem že skrbi, kako bo z zaposlitvijo po zaključku šolanja.

Še posebej upravičena je skrb tistih, ki nimajo kadrovske štipendije in s tem ne zagotovljene zaposlitve. Vendar je število razpisanih kadrovskih štipendij vsa leta zelo ugodno (saj močno presega obseg generacije šolajočih), poleg tega pa prihaja do svojevrstnega absurda: OZD ne uspejo podeliti vseh štipendij, mnogo učencev pa ostane brez njih. Razlogi so seveda znani: gre za kakovost štipendij (stopnja izobrazbe in usmeritev) oziroma za razhajanje med interesi mladih in resničnimi potrebami.

V zadnjih letih se struktura štipendij sicer izboljšuje — OZD vedno več štipendij namenja šolanju na višjih zahtevnostnih nivojih, še vedno pa jih je premalo za natehnične usmeritve. Največ kadrovskih štipendij je razpisanih za področji kovinarstva in elektrotehnike (predvsem do IV. stopnje zahtevnosti), prav tu tudi predvidevajo največ nepodeljenih. Po podatkih za šol. leto 1978/88 je od 1346 ostalo nepodeljenih kar 49,2 odstotka štipendij (letos jih je razpisanih 1054). Se vedno ni interesa za rudarstvo, poleg kovinarsko-strojne in elektro-energetske usmeritve je tako tudi v gradbeništvu.

Štipendijsko politiko naše občine nazorno kaže odnos med številom kadrovskih štipendistov in številom zaposlenih v občini. V SRS je glede na število zaposlenih 5,17% kadrovskih štipendistov in 1,52% štipendistov iz združenih sredstev, v občini Velenje pa kar 7,5% kadrovskih in le 1,2% štipendistov iz združenih sredstev.

Strukturna neskladja pri kadrovskem štipendiranju usklajujejo prav s pomočjo štipendij iz združenih sredstev — štipendisti le teh se večinoma izobražujejo na V. stopnji zahtevnosti in več.

Mladim, ki se odločajo za študij, priporočajo, da pri odločitvi za smer študija upoštevajo tudi potrebe združenega dela, kar pa ne pomeni, da so le-te dolgoročno zanesljive. Kajti razmere se nenehno spreminjajo — za letošnje leto velja, da so potrebe v OZD večje kot je priliv, seveda pa zopet prihaja v ospredje znana strukturna neusklajenost med potrebami združenega dela in dejansko izobrazbo mladih, ki iščejo prvo zaposlitev.

Letos zaključuje izobraževanje 487 učencev oz. študentov, od tega naj bi jih po predvidevanjih 390 iskalo zaposlitev (ostali bo-

do nadaljevali šolanje). Delovne organizacije so planirale zaposlitve 398 pripravnikov, večina teh so njihovi lastni štipendisti. Največje potrebe po pripravnikih so v rudarstvu, kovinarstvu, elektrotehniki in gradbeništvu, kjer pa — kot že povedano — ni zmanjka. Na III. DO IV. stopnji je priliv manjši (145 mladih), združeno delo jih potrebuje več (204), na V. stopnji je obratno (priliv 201, potrebe 104). Za višje in visoke šole žal ne poznajo priliva študentov, vendar pa potrebe in priliv prav tako niso poklicno usklajene. Premalo je tehničnih usmeritev, ki jih gospodarstvo večinoma išče (strojništvo, elektro, računalništvo, rudarstvo, gradbeništvo), nekaj potreb je še po ekonomistih, učiteljih in zdravnikih.

Plani kadrovske reprodukcije OZD določajo politiko zaposlovanja, ki naj bi temeljila na zagotavljanju novih zaposlitvenih možnosti, izboljšanju izobrazbene sestave zaposlenih in preza-poslovanja presežkov delavcev. Vendar so bili načrti zaposlovanja kot posledica spremembe ekonomskih razmer realizirani komaj polovično, letos pa imajo celo negativen predznak. Poleg prikritih brezposelnosti, ki v zadnjem času postaja vse hušji problem, pa je ta čas na skupnosti prijavljenih 400 iskalcev zaposlitve, od tega 45 odstotkov mladih do 26 let — večina jih ima I. stopnjo izobrazbe (to so t. i. teže zaposljiv) in pa IV. V. stopnjo (frizerske, konfeksionarke, trgov-

ke, zdravstveni, ekonomski tehniki).

Ta kratek oris razmer na področjih štipendiranja in zaposlovanja torej kaže, da se bo v tem letu problem zaposlovanja še poglobil, saj predvidevajo, da bo jeseni približno tretjina generacije ostala brez zaposlitve; kaže pa

tudi, kje obstajajo izrazita neskladja med interesi mladih in potrebami združenega dela in bo morda služil kot orientacijski okvir vsem, ki ta čas iščejo bodisi zaposlitev, bodisi štipendijo, oziroma se odločajo za smer študija.

MELITA BERZELAK

Železarna Ravne — tozd Kovinarstvo Ljubno

Bo vsa marljivost izničena

Ko v temeljni organizaciji ravske Železarne Kovinarstvo na Ljubnem ob Savinji ocenjujejo svoje dosežke ob polovici leta, nedvoumno ugotavljajo, da na vsa njihova prizadevanja vse preveč vplivajo zunanji dejavniki. Tudi notranjih se ne izogibajo, vendar so objektivna dejstva preveč očitna. Kovinsko-predelovalna industrija v Jugoslaviji se sooča s hudimi težavami, predvsem tisti njeni deli, s katerimi so ljubenski kovinarji vezani s svojim proizvodnim programom. Za industrijo motorjev izdelujejo zobate vence, za industrijo kmetijskih strojev nože, za gradbeno industrijo sestavne dele in še kaj, ob upadanju naložb na vseh teh področjih pa se seveda zmanjšuje tudi prodaja izdelkov.

Inflacija obremenjuje vse, tudi obresti, vendar je osnovni problem Kovinarstva na Ljubnem v tem, da s cenami izdelkov ne morejo slediti rasti stroškov. Dobrih finančnih rezultatov si ne morejo obetati niti ob dejstvu, da so v primerjavi z lanskim letom povečali proizvodnjo za 15 odstotkov, da so zmanjšali število delavcev in povečali fizično produktivnost na delavca za 20 odstotkov. Proizvodnjo so letos povečali predvsem na račun izrazito povečanega izvoza, kjer pa spet ni učinkov. Devalvacija dinarja v nobenem primeru ne prinaša toliko, kot vzame skokovita rast vhodnih stroškov. Njihov osnovni strošek so izdelki črne metalurgije, ki so se od novembra do junija podražili za 82 odstotkov, kako je z rastjo cen električne energije in naftnih derivatov, njihovih naslednjih stroškov, pa vsi vemo. Razmere bo še bolj zaostala revalorizacija zalog. Skorajda nesmisel je, da so v Kovinarstvu zaloge izdelkov in repromateriala uspeli zmanjšati, kljub temu pa so se povečale. Za izvoz so namreč odpremili precej izdelkov, za katere niso dobili zagotovljenega plačila, to pa je neplačana realizacija in dodatno breme revalorizacije.

Ob vsem tem skromno omenjajo tudi druge uspehe. V drugem letošnjem tromesečju so v primerjavi z zadnjim lanskim trikratno povečali realizacijo, v primerjavi s prvim letošnjim pa za dva in polkrat. Izkoriščenost delovnega časa je zavidanja vredna. Odsotnost z dela skupaj z bolniško je 4,7 odstotka, skupno z do-

pusti in neplačanimi dopusti pa dosega 10,4 odstotka. Dobro, celo odlično bi lahko rekli, vendar v Kovinarstvu tudi na tem področju prisegajo na še neizkoriščene možnosti. Pa inovativna dejavnost, njihova trajna usmeritev. Takšna je tudi drugod, vendar brez uspeha. Pri njih je drugače, vsaj kar velja za Gornjo Savinjsko dolino. Ponašajo se z dvema pomembnima inovacijama, z 12 ustvarjalnimi nalogami 14 koristnimi predlogi, ob tem delujejo tudi trije krožki kakovosti. Tudi brez vsega tega ne bi bilo dosežkov kakršni so. Ne bi bilo novih žag za razrez lahkih kovin, za razrez bakra in razrez kovin večjih velikosti, tudi ne rudniškega nakladalnika, ki je bil na preizkušnji v rudniku Bor, na Ljubnem pa trenutno odpravljajo ugotovljene pomankljivosti. S proizvodnjo tega stroja bodo pričeli najkasneje v začetku prihodnjega leta. Ob tem poudarjajo, da naporji za preusmeritev proizvodnje trenutno še ne dajejo pričakovanih tržnih učinkov, čeprav so te v razvojnih smernicah predvidevali šele po letu 1990.

Za nadaljnji razvoj bodo nujne tudi naložbe, ki so bo zastareli opremljene. Elaborati so pripravljene, vrednost vlaganj po današnjih cenah je 9,5 milijard dinarjev, seveda pa se pojavlja vprašanje zagotovitve sredstev. Rešitve pospešeno iščejo, prav tako pa predvidevajo, da bodo tudi do konca leta dosegali rezultate na današnji ravni in uresničili letni načrt. Če se ne bo zgodilo tako kot v lanskem drugem polletju, ko so kar po vrsti dobivali odpovedi naročil.

j. p.

Na bencinski črpalki

Bencina dovolj, gneče ni

Turistična sezona se bliža svojemu višku (?), sestavni del prizadevanj naših turističnih delavcev za večji iztržek pa je tudi preskrba z bencinom. »Delo je 19. julija objavilo, kako pri Petrolu zatrjujejo, da bo kljub težavam, ki jih ima reška rafinerija (le ta pokriva približno tretjino slovenskih potreb po naftnih derivatih), goriva dovolj za vse poletne mesece tja do septembra. Pomagati si namreč nameravajo z oskrbo v drugih rafinerijah in z dodatnim uvozom.

Torej se ni treba bati, da bi reka turistov ostala na naših cestah z žejnimi konjički. Črni humor, boste rekli. »Reka« je po podatkih, ki prihajajo iz vseh koncev naše prelepe dežele, komaj slaboten potok. Velenjske bencinske črpalke smo sicer obiskali dopoldne, torej v času, ko so (po trditvah uslužbencev) ljudje v

službah (na malici!), turisti bogveje — skratka — več gneče je popoldne in takrat moramo priti slika, so še dodali, ko sem na dan potegnili fotoaparati. Slika je resda žalostna. Avtomobili, ki si žele pogasiti žejo, vozijo mimo v nekaj minutnih presledkih, kar dokazuje, kako pridno ta čas naš ljudje delajo na svojih delov-

nih mestih (za turiste nimamo podatkov, kje so in kaj počnejo).

Z začetkom turistične sezone se je (resnici na ljubo) promet na bencinski črpalke malce povečal, do opaznega porasta pa baje prihaja le okoli petnajstega in morda še tedaj, ko se menjajo izmene Velenjčanov na morju.

Naj bo tako ali drugače — ni se vam treba bati, da bi na bencinski črpalke morali čakati v vrstah (kar se je letos že zgodilo) ali da bi celo ostali praznih rok. Paziti morate le, da se pripeljete tja v času od sedme pa de devete ure zvečer (ob praznikih in nedeljah pa do osme).

MELITA BERZELAK

Emika Selišnik

Pet zvezdic: obremenjeno zadovoljstvo

Nova številka Našega časa in znova pravzaprav isto področje z enakim namenom: turistična ponudba Gornje Savinjske doline. V prejšnji številki je ob vseh tegobah in zablodah ponudbe v Logarski dolini in na Solčavskem zmanjkalo prostora, na vso srečo zmanjkalo za spodbudnejše poročanje. Luče ob Savinji, Gostišče in penzion Raduha, edinih pet zvezdic v vsej dolini in Emika Selišnik. Dolgoletna prizadevanja, vnema in trma, tarnanje in radost, predvsem pa ogromno dela in odrekani so rodili sadove. Tudi bežni obiskovalci Gornje Savinjske doline poznajo Emiko, njen lokal, hrano... Edinih pet zvezdic.

Emika Selišnik: »Odločilne stvari so domaćina, kakovost ponudbe in storitev«

Njeno gostišče s penzionom seveda ne more biti nikakršna oaza v puščobni turistični ponudbi tega področja, zato ji tudi ni v nemar stanje v bližnji in daljnji okolici, še najmanj v Logarski dolini. »Logarska dolina je prazna, ker se recimo na Izletniku ne brigajo za goste, še manj za kakovost ponudbe, njihova propaganda je na čisti ničli, objekt in tisti, ki ga vodijo so preveč narazen, ni interesa in Logarska je prazna. Zelo dobro pa vem, da je bila Logarska še ne dolgo tega polna, s preko 100 zadovoljnimi gosti. Za goste si moraš pač veliko prizadevati, se žrtvovati, živeti moraš z njimi, šele potem se vračajo in boljše propagande si ne moreš misliti. Tega v Logarski niti slučajno ni in stanje je takšno kakršno je.«

Brez dvoma je to iztočnica za njeno uspešnost, uspešnost njene lokalca. »Z gosti pri meni in v Lučah ni težav. Iz leta v leto se

nost, na kakovost ponudbe in storitev. Vse to je treba zadržati vsaj na enaki ravni, to pa terjajo več zaposlenih, več stroškov in manj dohodka, kot v vinotoku, bifeju... Tvegati pa je treba in se ob tem zavedati, da je danes najbolj drag prav čas.

Eden bistvenih pogojev, celo predpogojev, je dobra, domača in raznovrstna hrana. To gostje večinoma že poznajo, zato poskrbimo tudi za presenečenja. Ne le pri hrani, tudi drugod. Gostom je dolina všeč, je pa turistično mrtva, ni infrastrukture. Zato je treba goste zaposliti. Sama grem z njimi s kolesom do Logarske doline, pripravljamo izlete na Raduho, k pastirju na Javorju pod vrhom Raduhe na mleko, izlete po dolini, pa tudi do Vrbskega jezera, da si otroci ogledajo Minimundus in podobno. Ustrezemo njihovim željam, če jih ni, si sami izmislimo zanimivosti.«

Kaj bi še besedili, tako je in pika. Ko bi le bilo še kje drugje! Čas obiska je bil takšen, da v lokalni ni bilo gostov, pred odhodom pa jih je nekaj le prišlo. Bila je to številna družina iz Beograda, ki se v Luče vrača že četrto leto. Doživeli smo dvakratno presenečenje. Naš sogovornik je namreč bil Dragi Stamenković, nekdanji ambasador v Londonu, narodni heroj in član sveta federacije. To je prvo presenečenje, drugo je dejstvo, da se je pred letošnjim prihodom v Luče poznimal, če je v Sloveniji mir, če lahko pride na počitnice! »Za Luče so mi med službovanjem v Londonu povedali londonski znanci, ki jih je v ta kraj pripeljal Slovenijalec. Priporočilo sem sprejel in prvič prišel sem leta 1984. Všeč mi je dolina s čistimi rekami in enkratno naravo. Možnosti za oddih in sprostitve v na-

Narava v mestu ali mesto v naravi

Titovo Velenje kot cvetlični vrt ali ...?

Človek in okolje sta usodno medsebojno povezana, kar v vsakdanjem življenju pogosto pozabljamo. Mestni prostor omogoča človeku, da si v množici ljudi ogleduje trgovinske izložbe ali pa se v zelenem, lepo urejenem parku spočije po napornem delu. Imeti naravo v mestu ali mesto v naravi se sprašujejo mnogi, ki se zavedajo usodne nepovezanosti dveh pomembnih načel prostorskega urejanja. To sta: »človek naj bo sredi narave, ne med stenami« in »človek skupaj z drugimi ljudmi«. Ravno zelene površine so tiste, ki krepijo ta vse bolj eksistenčno nujen stik med človekom in naravnim okoljem.

Hortikultura ali vrtnarjenje je ena izmed kmetijskih vej, ki se ne ukvarja le z vzgojo in obdelavo vrtnih rastlin, temveč tudi z arhitekturo parkov in ustanov — torej s širšim okoljem. hortikultura družstva združujejo posameznike, ki si prizadevajo za ozelenitev mest, za ohranitev čistega zraka, za poživitve sivih, očesu utrujajočih se betonskih gmot.

Velenjsko hortikulturno društvo deluje že 16 let in združuje 420 članov. Predsednica hortikulturnega društva, predmetna učiteljica v poklju, sicer pa še aktivna krajanka, ANGELA VUTKOVIČ je neusahljiv vir

radi premajhne ekološke in hortikulture osveščenosti, zavesti.

Premnoge zelenice postavljajo zaradi neenotne, zasebne košnje, kmečki travniki. Balkoni dobivajo podoben odlašališče neuporabnih predmetov. Enotna zasaditev cvetlic na balkonih morda še uspe v manjših družbenih hišah, medtem ko se uglašenost strank pri gojenju balkonskega rastlinja skoraj povsem izgubi v večjih soseskah. Gradimo, širimo ceste in »kaznujemo« ljudi z življenjem v betonskem okolju. Kardeljeva ploščad nam nazorno kaže, da rože ne uspevajo med betonom...

Rasti, rasti travica, te z odpadkom bom krasil...

Tudi kaj lepega se še najde...

energije in idej za hortikulturno urejanje našega mesta.

»Veliko smo naredili, veliko uničili...«

pravi Angela Vutković in svoje razmišljanje nadaljuje takole: »S prostovoljnimi delom smo urejali in zasajali nastajajoče mesto. Že pogled na park ob starem kinu pa na primer užalosti slehernega Velenjčana, ki je s številnimi udarnimi urami prispeval k njegovi ureditvi. Veliko truda in rezultatov pri ozelenitvi Šaleške doline smo uničili predvsem za-

Največ interesa za delovanje v hortikulturnem društvu imajo starejši občani, lastniki zasebnih hiš, manj ali skoraj nič pa mlajši ljudje. Morda je temu kriv tudi denar, ki kvari ljudi... Se bodo v tem času neizobilja začeli znova vračati k naravi — k zelenju?

Naše društvo si vsekakor prizadeva pritegniti mlade, zato bomo glavnino svoje dejavnosti že jeseni prenesli v osnovno-šolske krožke Zelenega straha. Že mladim moramo namreč privzgojiti odnos do narave, ki jo prevelikokrat žal ne spoštujejo predvsem starejši...«

Ljubezen do zelenja

Cvetje in zelenje zahtevata pozornost in ljubezen slehernega posameznika, in te ima prav gotovo dovolj JOŽE VANOVŠEK.

»Če imaš poklic rad, potem delo ni težko«, pravi JOŽE VANOVŠEK in se spominja... »Že od malih nog sem oboževal rože. Oče mi je podaril 10 dinarjev in namesto sladkarij sem si kupil pelargonijo. Sadil sem rožice in krasil domača okna z lončnicami, doma pa so se jezili in mi očitali, da se zanimam samo za »babja« opravila. Oboževal sem pač rože, delo na njivi in kuhanje ter se že na daleč izogibal hleva in dela z živino.«

Jože ali Vanovšek »stari«, kot mu mnogi pravijo, je delal kot

vrtnar kar 42 let. V teh dopustnih dneh nadomešča pri delu svojega sina, sicer pa že nekaj let honorarno pomaga vrtnarskemu sektorju tozda Komunalna oskrba pri Vekosu.

Katero izmed svojih ljubie — rožic, imate najrajši? »Ne vem kateri bi se zameril. Težko se je odločiti. No, vrtnice so mi še vedno najbolj pri srcu, čeravno jim zamerim, ker se tako hitro razcvetijo. Tudi orhideje so čudovite; ah, roža je lepša od rože.«

Kako se spominjate svojih vrtnarskih začetkov? »Po opravljeni vojaščini sem najprej obiskoval šolo za gojenje zelenjave v Sentjurju in nato še eno leto takšne šole v Bolgariji. Po krajšem pristanku v Celju, sem se dokončno ustalil v Velenju. Začel sem z delom v grajski vrtnariji na Herbeštajnu, takrat smo imeli 4 tople grede. Pred tridesetimi leti sem začel delati v velenjskih rastlinjakihi, ki danes zajemajo že pol hektarja. Včasih smo brez večjih težav kupovali material in ceneje ogrevali rastlinjake. Ob vsem današnjem tehnološkem napredku pa vrtnarstvo še vedno zahteva čelga, delovnega človeka. Včasih smo res kar preveč garali, danes pa mislim, da velikokrat kar preveč delamo v naši družbi in prevečkrat pogledujemo na uro, ko bo »šišta« konec.«

Kakšen je delovni dan vrtnarja v velenjskih rastlinjakihi? »Vrtnar

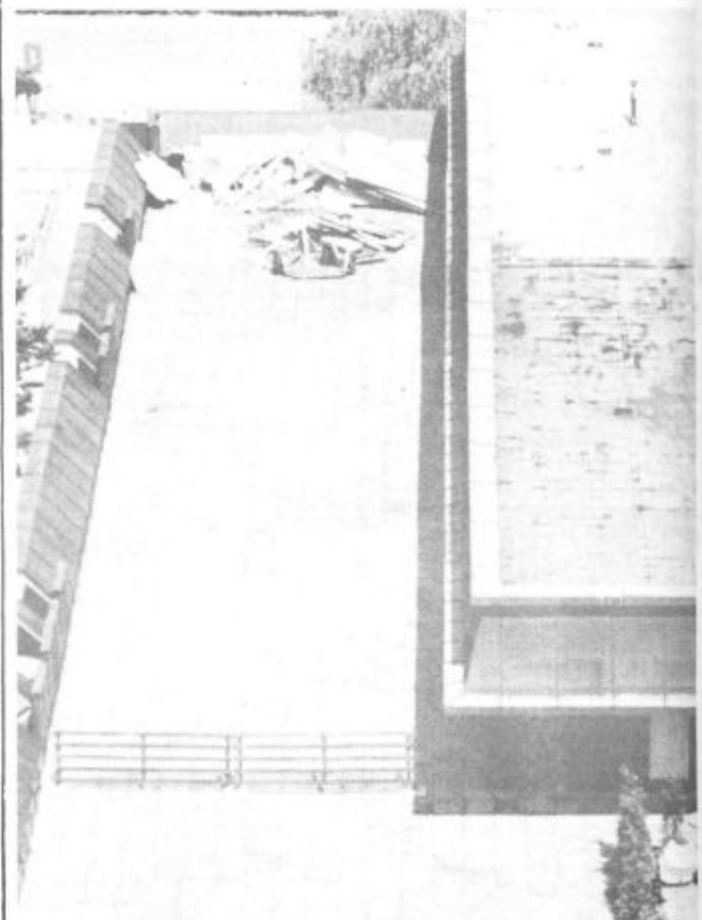
Naloge in delo Vekosa

Delovna organizacija VEKOS združuje tri temeljne organizacije s skupnim imenovalcem: oskrba. Gre za Toplotno, Stanovanjsko in Komunalno temeljno organizacijo. O nalogah, uspehih, problemih slednje smo se pogovarjali z direktorjem tozda Komunalna oskrba, Mihaelom Uranekom.

Delo tega tozda nam je uvodoma predstavil takole: »Glavne dejavnosti komunalne oskrbe so: oskrba naselij z vodo, z odpravljanjem odpadkov, vzdrževanje čistoče v naseljih, urejanje in vzdrževanje mestnih ulic, trgov in cest, urejanje zelenic in nasadov ter urejanje in vzdrževanje pokopališč in pogrebne dejavnosti. Med stranske naloge pa prištevamo tudi proizvodnjo cvetja in okrasnih rastlin, trgovino s cvetjem in vrtnarskimi sredstvi, ter razne druge storitve.«

Sogovornika smo povprašali tudi po uspehih pri tem delu? »Mislim, da občanom zagotavljamo normalno, brez večjih motenj kontinuirano, komunalno oskrbo. Predvsem se pri preskrbi s pitno vodo in pri zagotavljanju varnega prometa. Sicer, žal poslovnih polletnih rezultatov še niso dokončno pripravili, zato konkretnih poslovnih kazalcev ne morem dati.«

Poveste pa nam lahko katere so letošnje poglavitne planske naloge? Omenim naj le nekatere, merljive dejavnosti:

Ne potrebujem več — ne bom gledal, glejte vi!

zaliva rastline, jih pazljivo pregleduje in budno pazi nanje. Nabira cvetje za cvetličarne, presaja, pleje, sadi in škropi — varuje rastline.«

Kako gre delo od rok mladim, ki se s tem poklicem pri vas šele srečujejo? »Večina je po srednji vrtnarski šoli brez ustrezne prakse in ne zna niti saditi, niti pripravljati vencev... Ampak nihče se ne rodi pameten in vseved. Starejši smo tu zato, da mlajše

— prodaja 6,450 000 kubičnih metrov vode,
— odvajanje 6,000 000 m³ odpadkov,
— odvoz 9,453 000 m³ odpadkov.

Lepo urejeni parki, čiste ceste in pločniki pa so estetska vrednost, ki jo s kubičnimi metri ne moremo izmeriti.

Kako pri svojem delu sodelujete z občani? »K čistejšemu mestu bi poleg nas, natančneje 147 zaposlenih v tozda KO, lahko več pri-

Urejanje zelenic in nasadov, ki jih ureja tozda komunalna oskrba

površina mestnih zelenic m² 219.7879
površina mestnih nasadov m² 3.932
število cvetličnih nasadov kom 108
število dreves kom 10.140
živa meja t.m. 340

tukaj kaj naučimo. Poskušam pomagati mladim praktikantom in jih spodbujati, ne pa obsojati zaradi napak, neznanja...«

Jože Vanovšek je več let vodil tudi delo v rastlinjakihi in velikokrat ga je še v snu moril strah pred rdečimi poslovnimi številkami. Sicer pa je imel svoje delo vedno rad in ob koncu najinega klepetka je še dodal: »Ko bi se moral še nekrat odločiti za poklic, bi znova izbral vrtnarstvo — rož'ce.«

Biserka Povše

Dragi Stamenković: »Raje imam planine kot morje«

vračajo, tudi 20, celo 30 let. Sprašujete kaj goste vrača k nam? Prvo je prvi vtis, domačnost že pri sprejemu, pri prvem in vseh naslednjih prihodih, drugo je resnična kakovost ponudbe. V današnjem času lahko uspeš, če nudiš resnično najvišjo kakovost, slabe ponudbe ob visokih cenah si enostavno ne moreš privoščiti. Tudi ni povraščevanja. Res je, da draginja ima posledice, čas bivanja se krajša, gostov je manj, ti pa zahtevajo predvsem kakovost. S takšnimi nimam težav, vedno jih je dovolj. Nekateri prihajajo že po 20 let, nekateri tudi 30. To je družina iz Beograda in vsi skupaj smo pravzaprav že ena prava družina, že z drugim rodom te družine. Sicer prihajajo iz ZR Nemčije, Splita in drugod, največ pa je Zagrebčanov. Trenutno imam 12 ležišč najvišje kakovosti, načrtujem jih še 12, če bodo krediti kolikor toliko ugodni. Seveda se pri meni hranijo tudi gostje, ki bivajo v zasebnih sobah po Lučah.«

Pet zvezdic pač nekaj pomeni! »To že, vendar so te zvezdice vezane na veliko stvari. Na sam objekt, njegovo urejenost in opremljenost, strokovno usposoblje-

Park ob kinu — kje so rož'ce, ki sem jih sadil, kje potke, ki sem jih gradil...

Mimo škarij

Skozi »Naš čas«

V tej vročini pa res človek ne ve, česa bi se oklenil, da bi lažje dihal. S pivom in špricerji ne prideš daleč, ker začne kuhati od znotraj. Najboljše je vzeti pravo mesto v senci in kaj »hladnega« za prijetno branje. Če že ne vedno, včasih je to lahko tudi naš tednik Naš čas. Tu in tam kaj pogreje, celo zakuha, zdaj pa ga lahko uporabimo tudi za hlajenje.

Polemike okrog skakalnice niso več tako vroče, še vedno pa so v zraku kot zadah po gnolobi. Pa, kaj, pisuni smo se ohladili, saj razen svojih pogledov na »stvar« ne moreš prevračati, kajti jekleni katapult bode vzdržali vso kritiko, upravičeno in tisto kar tako. Ob »skoku čez kožo« so letos dostojno skočili tudi smučarji, iz kože pa bi najraje skočili vsi ljubitelji narave in kulturne dediščine ter tisti delavci samoupravljalci, ki se do zdaj še niso prepirali, da je delegatsko dogovarjanje larifari. Tudi v zvezi s skakalnicami!

Kot vedno, sem tudi ta, »dvignjeni zator« št. 93, kako sta »psa čelno trčila«, z zanimanjem prebiral. In se globoko strinjal z avtorjem. Vse do stavka, ki ga nisem uspel kar tako prebraviti. »Navidez enotno obsojanje fašističnih procesov v Sloveniji je predzadnje orodje, s katerim konservativne in retrogradne republiške oligarhije branijo svoje privilegije,« je pisalo v tem stavku, ki me je slovnično gledano precej zmedel. Zato sem se dal podučiti o pomenu tega v tem smilu, da bo »počasni odzvonilo tistim gnilim predstavnikom ljudske oblasti, ki so ga predolgo in preveč srali«. Sosed mi je dal kar prav.

Od srca čestitam tudi avtorici (mkp) glose z naslovom NE V NAŠ ČAS, ki je poročala s seje družbenopolitičnega zbora naše »ljudske« skupščine. Če so namreč trije imenitni občani v svoji prezaposlenosti z osnovnim delom, z nestrinjanjem z načinom dela tega organa, iz zdravstvenih razlogov ipd., prepustili odločanje drugim delegatom, oz. kritično ogrožali sklepčnost zbora, in tako »ogrozili« delovanje tega, morali na rešeto za razrešnico s te dolžnosti, naj ne bi tega zapisali v Našem času. Madonca, je pa res nujno, če pišemo o tem, kako je mati samohranilka, ki je tudi sicer delegatka tega zbora, predčasno zapustila sejo, ker je hitela po mleko in kruh ter tako zrušila 53% sklepčnost!

Tudi »praznični tuš« mi je prav dobro del, saj je edinstvena novinarska inovacija, ki jo lahko apliciramo na vse občane. Namreč, Vekos je v prazničnih dneh prekinil dobavo tople vode občanom (menda zaradi remontov?), ker so prav tiste dni poslali občanom nove položnice z višjimi cenami, ki so pogrele, še tako hladnokrvne naročnike komunalnih storitev, kar je bilo možno uporabiti tudi za gretje vode.

Zdaj se veselimo odgovora Gorenja, ki ga bo priobčil gotovo tudi Naš čas, na »Izjavo št. 2« šaleškega ekološkega društva. Vse kaže, da so ekologi — ljubitelji življenja bolj podkovani v strokovnih vprašanjih ekologije kot »lastniki« škodljivih odpadkov.

Naj dodam, takole iz sence, moj pogled na avtobusni promet mimo Lokovice. Za slabo avtobusno mrežo po Šaleški magistrali sta dva krivca. Krajani KS Lokovica (ki imajo avtobusov po želji — ti živijo ob Paki, kjer že od kamene dobe dalje vozijo predvsem Izletnikovci, ki ne preusmerijo nobene proge, ter Izletnikovci strategiji v Celju (ne v Titovem Velenju), ki raje kar prepisujejo stare vožnje, kot pa da bi napravili študijo potreb in razmer na tej strateški cestni povezavi.

S to navedbo izražam tudi svoje potniško strinjanje s pisem članice »Skrb za potnike«, ki je menil, da je pomembno le to, da potnik hrani listek do konca vožnje. Živimo zapleteno in vse premalo si poizkušamo pomagati. Tudi na avtobusih.

V dobri veri, da bom izžreban pri poletni nagradni križanki med nekaj tisoč bralci NC in prejel prvo nagrado 5000 (!) din, moram pokukati v slovar tujk in razrešiti še zadnje uganke. Kako jutri »s fingerjem« v trgovino, da bo vzdržala cena in bo otrok sit. Pipee

Pojasnilo tržne inšpekcije

Menimo, da smo dolžni dati pojasnilo občanu, ki je »preveč« seznanjen z delovanjem tržne inšpekcije.

Novi Odlok o tržnem redu, na podlagi katerega je tržna inšpekcija pristojna ukrepati, stopi v veljavo 26/7-1988. Do sedaj torej nismo imeli pravne osnove za ukrepanje na Cankarjevi ulici glede omenjenega Ponte Rosa (po starem Odloku je Cankarjeva ulica še zajeta pod tržni prostor). V omenjenem primeru gre za spoštovanje predpisov in ne za neučinkovitost tržne inšpekcije.

Občanom, ki jih težijo podobni problemi (veljavnost odlokov) svetujemo, da se v bodoče najprej obrnejo na nas.

Tržna inšpekcija
občine Velenje

Knjižni kotichek

Poletje, dopusti, počitnice — ne moremo si kaj, da ne bi začeli knjižnega koticheka s temi besedami. Namreč če kdo prej ne vzame knjige v roke, potem jo skoraj zagotovo v tem času.

Na pionirskem oddelku knjižnice kulturnega centra Ivana Napolnika v Titovem Velenju so tej naši trditvi oporekali. Zaradi skromne izbire novitet in počitniške obiske nekoliko slabši kot pretekli mesec. Dopustniški čas pa se »pozna« tudi pri vrsti izposojenih del. Obiskovalci tega oddelka so si v preteklem mesecu izposodili največ leposlovnih del

— romanov, in sicer Holtove, Konzalika, kriminalk Edgara Wallisa. Med domačimi deli pa kaj drugega kot Poletje v školjki 2.

Knjižne police na tem oddelku so v mesecu juniju napolnili s predvsem novimi strokovnimi priročniki kot so Nemško-slovenski slikovni slovar, Angleščina v računalništvu, Skice vremena, delo Marjane Kobe Pogledi na mladinsko književnost; v zbirki Utrip pa je tokrat izšla velika enciklopedija o živalih ter Kaj pomni ljudje — največje katastrofe in krize v zgodovini človeštva.

V Zormanovih romanih so osrednje junakinje punce, v knjigi Sla po letenju, katero so knjižničarke pionirskega oddelka izbrale za današnjo predstavitev, pa je prikazana usoda fanta. Dogajanje pripovedi je omejeno na eno samo nedeljsko popoldne, ko se 16. letni Ernest pripravlja na svoj prvi veliki polet z zmajem. Pri delu ima težave z odraslimi in tudi s svojimi vrstniki. Srečuje se med drugim tudi z moralnimi vprašanji, ki jih mladi rešujejo po svoje, s preteklostjo dela in z lastno prihodnostjo. V Sla po letenju naj bi mladi bralci našli svoj, njihovi starši pa obraz svojih otrok.

Za konec potepanja med knjižnimi policami pionirskega oddelka pa naj zapisemo še nekaj statističnih podatkov: prejšnji mesec je ta oddelk obiskalo 2277 bralcev, na novo se jih je vpisalo 22, izposodili pa so si več kot 3900 del.

1702 obiskovalca, od tega 962 mladih, 24 na novo vpisanih ter več kot 4050 izposojenih knjig, med njimi 3127 leposlovnih, so podatki o obisku in številu prebranih knjig preteklega meseca na oddelku za odrasle. In še najbolj brana dela: Kavčičev dnevnik, dela izpod peresa Ute Daniele, Simmelneve Tisti v temo ne vidim, Plesna dvorana, Priložnosti, Sheldonov Tujec v ogledalu, knjiga Diamantna Dinastija, Parfum, od domačih avtorjev pa Ljubezen v F molu Elze Budav.

Času primerno naj tokrat naštejemo med novostmi naprej romane: Luna otroštva finske pisateljice Tor Age Bringsvaerd, Zvezde z neba je napisala Uta Daniela, Evelyn Waugh Vnovič v Bridesheadu, Anglosaško vedenje je dal naslov svojemu delu August Wilson, Charles P. Snow pa Hodniki oblasti. V zbirki angleških romanov sta izšli deli Oblast in slava Graham Greene ter K svetilniku Virginie Woolf. Če vam te novitete ne bodo krajšale prostih uric, vam jih bodo morda naslednji priročniki: Več veselja z vrtom, Radiestezijske vremenice znanega vremenoslovca Milana Trontlja in priročnik Vinka Kanbiča Tudi brez grla je vredno živeti.

Vas morda zanima življenjska pot mlade nadarjene pianistke Katarine, ki zapusti rojstni kraj in se odpravi v Berlin, da bi tam spoznala vse skrivnosti umetnosti in življenja? Potem vzemite v roke in preberite delo Ute Daniele Vse zvezde z neba. To je zanimiva, preobratov polna zgodba, ki se dogaja v surovem, prelomnem vojnem času, oplemeniten z razmišljanji o vojni, umetnosti in ljubezni.

Knjižničarke oddelka za odrasle vam ponujajo v presoji še delo, domačega avtorja, in sicer Mihe Mazzinija Drobline. V njem se je lotil prikazovanja življenja z dna družbene lestvice. Pripoved o mlademu boemu iz manjšega industrijskega mesta je privlačna zaradi svoje izjemne odkritostnosti, brez vsakih sledov moraliziranja, z veliko mero ironije in humorja.

MLADINSKA KNJIGA

Več pozornosti kot romanom in drugim leposlovnim knjigam namenjajo v tem času v Mladinski knjigi v Titovem Velenju potrebščina za prihodnje šolsko leto. Tako boste na policah koticheka »ideje za prosti čas« med novostmi našli pesmarico Skrijanček poje za 18.200 dinarjev, priročnik Sladkovodni akvarij, zanj boste odšteli 25 tisočakov, Naše gobje bogastvo (49.000 dinarjev) ter drobno knjižnico iz zbirke Dr. Oetkerja z naslovom Jajca.

Zbirko »domača in svetovna lepa beseda« pa bogatijo trije deli Bogatašnje Barbare Taylor Bradford, dobite jih za 64.800 dinarjev, ponatis Torkarjevih Umiranje na obroke (35 tisočakov) ter Skrivnostne igre Franca Praisa. Zanje pa boste morali odšteti 25 tisoč dinarjev.

Poletna vročica

Slano morje

Oh, pa je vendarle nastopil čas dopustov. Visoka sezona turistične proizvodnje. Zdaj si pa oddahnem, uf!

Kar malo smo stisnili, saj veste, družinica s plitvo blagajno, natrpali krompir, solato, športne rekvizite, garderobo (vse razen pelca, ker ga na srečo ne premoremo), knjige, pivo (še po stari ceni), domače šentjanževke v olju in še »nekaj« drobnarij. Avto je zaječal pod težo krame in zgodaj jutraj, da ne bi faušni sosede videli našega oklopnega vozila, smo jo udarili morju naproti.

Ko smo si ravno oddahnili od potovalne treme, se spomni »hišna« na luč v kleti, ki je najbrž ni ugasil — saj je še nikoli ni, da je pozabila na »pips« in da najbrž nimamo potrjenih zdravstvenih izkaznic; rjovenje voznička, prehitveva ga vse živo, benti — pa ravno tokrat. Oranžna lučka je opozorila, da bo gorivo le

še do prve črpalke. In tako se je storil beli dan, še bolj seseden avto se je znojil proti obali. Ati, kakat, mami lačen in tako dalje — pa smo vseeno prispeli v obljubljeni deželo. Na morje.

Ja, pa se je res bilo vredno potruditi. Na recepciji so nas ogovorili v nekem tujem, imenitnem jeziku (z očali smo zgedali kot Francozi), ko pa je žena nekaj bleknila po slovensko, smo tri ure čakali na ključ. V tem času je frkla, ki je baje »saobračajac«, v apnenobi uniformi, že zataknila listek v znanem tujem jeziku, mastno štampano — »poziv«. Neverjetno prijazni — na pogled ti sezonski bobiji, a kušnil je nisem za tisto narobe parkiranje. Je še po stari ceni.

No, pa se je začelo. Gospodinja je kuhala, prala, po malem celo likala, pospravljala, pomivala posodo in celo stopila kdaj pa kdaj do gležnja v vodo. Takoj je dobila sončno alergijo in tudi

štrikala ni toliko kot doma. Kje je še zima.

Zdravstvene izkaznice smo pa takoj potrebovali. Sonce je malce pretirano žgalo in od lani smo to že pozabili. Še dobro, da smo imeli s seboj ribjo mast. Ja, meduz pa ni bilo, menda samo ena in to smo našli. Pa kakšen dopust je to, če te ne vže vsaj ena in če ne poberš ježu nekaj špic. Saj jih ima prav za to. In smo se imeli fino. Avslenderji so sedeli pred hoteli in zadovoljno prebajali ceneno hrano, in vsakega je pazil en kelner. Kot v filmu. Mi pa, »jok se ne damo«, smo jo mahnili kar lepo v sobo nad paradarj in pašteto.

Dopust se je bližal kraju, zato smo pohiteli napisati 38 razglednic z morja! Naj vedo, da smo prispevali k turistični bilanci — baje letos pada število domačih turistov. In tako pomirjeni, zažgani, polni novih vtisov (in ugrizov), smo poravnali turistično takso, tri narobe parkiranja in najemnino za sobo. Tiboga, glih za glih in vračali smo se novim delovnim zmagam naproti. Okus po morju pa je še vedno ostal ta prav, malo na slano vleče. -ave-

Med kladivom in nakovalom...

Najbrž ne bo odveč nekaj misli z zadnje seje občinskega komiteja ZKS Mozirje. Izrečenih in slišanih na seji sveta.

● V petih letih je delo v gozdu zapustilo 80 gozdarjev. Se sreča, da v dolini ni več prostih delovnih mest, sicer bi nas zapustili vsi. Število delavcev na gozdnom gospodarstvu se je povečalo — v pisarnah.

● Lesna industrija Gorenje — Glin Nazarje si želi, da bi dobila vsaj več slabšega lesa, če se že najboljši vozi mimo nje.

● Občinsko nagrado tistemu, ki bi lesni industriji zagotovil les najboljše kakovosti in preprečil »nedovoljeno trgovino«. Rešitev je na videz enostavna, njena uresničitev pa preklemano zakomplicirana. Se kdo javi za nagrado?

● Gorenje — Glin Nazarje. Zares spodbudni dosežki (proizvodnja, prodaja, izvoz), vendar zastrašujoča likvidnost. Dvakrat

več sredstev za obresti, kot za osebne dohodke.

● Ob poplavi novih bifejev nismo pridobili nobene nove male gospodarske enote. Celu izgubili smo jih.

● Kmetje so se znašli med kladivom in nakovalom. Eno je dejansko stanje, drugo so predlogi in obljube slovenske kmečke

zveze, ki jim kmetje verjamejo, vse skupaj pa vodi v razpad produkcijske verige.

● Vse več je kmetov, ki ne zmorejo prispevkov, s katerimi bi si zagotovili socialno varnost.

● Vseobsegajočih, pametnih in učinkovitih sklepov znova ne moremo sprejeti. Zveza komunistov sestopa z oblasti.

Poletna nagradna križanka 2

Pravila rešitev: strast, tresor, ratine, ananas, Pons, Ank, skala, mirta, Rade, tisa, prašnost, ks, anioni, bol, skavi, Jaila, OA, Ermanno, klicar, torr, Ops, Nkrumah, Lal, Jean, Do, Aka, Elbasan, Rim, Ca, Care

Nagrajenci:
1. nagrada — 5.000 din: Katja Lipovšek, Gorenjska cesta 12, 63320 Titovo Velenje;
2. nagrada — 3.000 din: Jožica Petrič, Šaleška 18 a, 63320 Titovo Velenje;
3. nagrada — 3.000 din: Gregor Rupnik, Šercerjeva 10, 63325 Šoštanj.

Poletna nagradna križanka 3

1. nagrada 5000 dinarjev, 2. in 3. nagrada 3000 dinarjev, rešitve pošljite do ponedeljka, 25. julija na Uredništvo Našega časa, Foitova 10, 63320 Titovo Velenje z oznako: Poletna nagradna križanka.

NAŠ ČAS	SPOKOBNOSTI ZIVLJENJA	AM. FILM IGRALKA DIETRICH	ZRAČNI DUH V VIHARJU	ZNAČILNI PRED- STAVNIK	HRVAŠKI PETROL
Družina izdelov: GODAL IZ CREMONE					
ZIVČNI BOČNI STRUP					
NOŠKO- SEM ZAGIB LESENA STAVBA					
				NAJY. ČRNAŠKO MESTO NA SVETU	NAMEN, NAKLEP
NAŠ ČAS	TISOČ GRAMOV (OKRAJŠ)	ROMAN CHARLESA DICKENSA	SL. SKLA DATELJ SAVIN	MINERAL- NA MAST OKRAJŠ. MOŠ. IME	
PTIČ JE SLOWOZEC PRI NAS DOJARANU					BARJO BLA- ZINJAK
HOMERJEV EP O LEGANDI TROJE				NIZOZEN MESTO, ZNANO POŠIRU	
KOŠČEK PAPIRJA				DRŽAVAN BRITAN- SKEM IM- PERIJU	INEVI V RIM. KOLED
CESTNO VOZILO			TUR. PI- SATELJKA		
EDD OŠAENIK STARO MESTO NAD REKO SREDNJE KASTAVSEINE			RANO- CELNIK	BIT, BIVANJE IDEJA (FILOZOF.)	ŠLOV. EL- TEHNIK (MARIJO)
				PREKLIC	
KRANJ		ST. SLOV. DRALEČ KOTALKAR			OPERNI SPEV
ATLANTSKI OCEAN					MARIBOR- SKA SO- PRANISTKA (ONDINA)
SL. AMER. FILMSKA IGRALKA (GLORIA)					ANTON OCVIRK UTRO-MESTO V SR. DALJINI
REKA V VODODINI				VLJUKAN. KAMNINA GORA V SVICI	PODZEMNI ZUKOJED REKA V ETIOPIJI
ZVEZDO- SLONJE					
VENO TAJPER		AVTOR KRIZANJE R. NOČ		TOVARNA NOGOMAC V SAVIJAH PRI LJUBU	NAŠ ČAS

KINO

REDNI KINO

Četrtek in petek, 28. in 29. 7. ob 18. in 20. uri VELICASTNI — francoski, avanturistični. Vloga: Jean Paul Belmondo.

Petek ob 10. uri ter soboto in nedeljo, 30. in 31. 7. ob 18. in 20. uri KARATE POLICAJ — hongkonški, akcijski. Vloga: Jackie Chan.

Ponedeljek, 1. 8. ob 10., 18. in 20. uri ter torek, 2. 8. ob 18. in 20. uri NEVERJETNI MALCOLM (Fest '88) — avstralski, krimini. komedija. Vloga: Colin Fries.

Sreda, 3. 8. ob 10., 18. in 20. uri ZADNJA POZEJDONOVA AVANTURA — ameriški, akcijski. Vloga: Michael Caine.

NOČNI PROGRAM

V tem tednu bomo predvajali ROSEMARIE — nemški, trda erotika. Vloga: Ilona Moeschbach. Predstave bodo:

— v četrtek, petek in soboto, 28., 29. in 30. 7. ob 22. uri v REDNEM KINU

— soboto, 30. 7. ob 20. uri v ŠOŠTANJU.

— nedeljo, 31. 7. ob 20. uri v ŠMARTNEM OB PAKI in

— petek, 29. 7. ob 24. uri RTC GOLTE — BIFE (Spod. postaja nihalke). ZA VSE NOČNE PREDSTAVE OTROKOM IN MLADOLETNIM OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDATA FILMA!

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 30. 7. ob 18. uri TIHI BES — ameriški, grozljivka.

Nedelja, 31. 7. ob 18. in 20. uri NEVERJETNI MALCOLM — avstralski, krimini. komedija.

Ponedeljek, 1. 8. ob 20. uri KARATE POLICAJ — hongkonški, akcijski.

Sreda, 3. 8. ob 20. uri DEVET NIJINIH SMRTI — ameriški, karate.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 29. 7. ob 20. uri TIHI BES — ameriški, grozljivka.

VEČER INDIJSKE GLASBE IN GLASBIL

V petek, 29. julija, ob 20.00, bo na promeni pred Delavskim klubom, nastopil znani komponist, pevec, avtor besedil in instrumentalist MARTIN LUMBAR in sicer s programom indijske glasbe in glasbil — sitar in table.

Martin je indijsko glasbo dosedaj predstavil že na številnih kulturnih prireditvah, ob razstavah, v TV oddajah in »glasbenih delavnicah«, priredil pa je tudi že na ducat koncertov za osnovno in srednješolsko mladino ter študente.

Sicer pa se Martin ukvarja z glasbo že od otroštva. Bil je prvi solist otroškega in mladinskega pevskega zbora, spominjamo pa se ga zlasti iz filma Srečno Kekec, kjer je pel Kekečev pesem... Sedaj pripravlja svoj prvi avtorski album z naslovom »Pesmi s ceste«, kjer prepeva ob spremljavi akustične kitare.

AJ ZELENA JE VSA GORA

Elektronska harmonika Silvestra Mihelčiča

V soboto, 30. julija, ob 20.00, bo na promeni pred Delavskim klubom nastopil SILVESTER MIHELČIČ, iz Bele Krajine, znani virtuoz na elektronski harmoniki. Njegov program sestavljajo skladbe Bacha, Dvořaka, Brahmsa, Boccherinija in Griega, v srednjem delu se bo predstavil s skladbami iz Bele Krajine in Prekmurja — Aj zelena je vsa gora, Most »Trgaj mi roužice« delaj mi piščiček.

Ge mi hodiš, lübi dragi — in na koncu z večno »zelenimi« melodijami, ki jih Mihelčič igra že dvajset let.

Prav zaradi tega bo ta koncert nekoliko bolj slavnosten, saj bo Mihelčič praznoval 20-letnico svojega uspešnega igranja na elektronski harmoniki.

STROKOVNA SLUŽBA OBČINSKIH SKUPNOSTI ZA ZAPOSLOVANJE TITOVO VELENJE

OBJAVE POTREB PO DELAVCIH V OBČINI VELENJE IN MOZIRJE

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA MOZIRJE Železarna Ravne TOŽD							
Kovinarstvo Ljubno	ekonomski tehnik	ekonomski tehnik — pripravnik	×	DČ	8	450.000	1
OBČINA VELENJE Zdravstveni center Velenje							
Delovna skupnost skup. služb	dipl. ekonomist	koord. plan. anal. službe	3	NČ	15	950.000	1
Delovna skupnost skup. služb	ekon. tehnik — pripravnik	likvidator računov	×	DČ	8	362.000	1

LEGENDA: DI — delovne izkušnje, DČ — določen čas, NČ — nedoločen čas, ROK. P. — rok prijave,

RADIO VELENJE • RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalovnem območju na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec).

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo na Foitovi 10 v Titovem Velenju vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa popoldne od 13. do 16. ure.

V poletnih mesecih so oddaje Radia Velenje bolj sproščene. Izogibamo se klasični shemi in uvrščamo v spored več vedre glasbe in »očesnih razgovorov. Pogosto vas bomo dragi poslušalci, drage poslušalke, povabili k sodelovanju, k oblikovanju naših oddaj. Klicali nas boste lahko po telefonu 855-963.

Torek, 2. 8. ob 20. uri KARATE POLICAJ — hongkonški, akcijski.

RTC GOLTE-BIFE

Spod. postaja nihalke Žekovec
Petek, 29. 7. ob 21. uri KARATE POLICAJ — HONGKONŠKI, AKCIJSKI.

PETEK, 29. JULIJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (Prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljana); 16.15 Za konec tedna; 16.30 Z mikrofonom med brigadirji (Naši gostje bodo nekateri udeleženci mladinskih delovnih akcij. Pripovedovali bodo o brigadirskem življenju, kaj pa jih boste lahko o tem povprašali tudi vi); 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 18.00 Vi izbirate, mi vrtimo.

NEDELJA, 31. AVGUSTA: 11.00

Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.30 Konec opoldanske javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 1. AVGUSTA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 17.00 Sport, telesna kultura, rekreacija; 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

SREDA, 3. AVGUSTA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.15 Kdaj, kje, kaj; 16.30 do 19.00 Poletno popoldne Radia Velenje, vmes ob 17.30 Vaše čestitke in pozdravi.

ZDRAVSTVENI CENTER VELENJE
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Izvršilni odbor delavskega sveta
Delovne skupnosti skupnih služb

objavlja prosta dela in naloge

KOORDINATORJA PLANSKO-ANALITSKE SLUŽBE

Pogoji:

- diplomiran ekonomist
- delovne izkušnje 3 leta
- poskusno delo 90 dni

Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov: Zdravstveni center Velenje — kadrovska služba, 63320 Titovo Velenje, Vodnikova 1.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

NAMA, CENTER,
ZIBKA

od 1. do 13. avgusta

posezonska
razprodaja
poletnih
oblačil
popust
do 40 %

DVIGNJENI ZASTOR 95

Turistična
fatamorgana

piše:
Peter
Rezman

Dovolil je, da ga je očaral Barabasov ozki, svilen lesketajoči se jopič, ki ga je ta zdaj odpel in ki se je pod njim pokazala raskava, sivo umazana, zelo zakrpana sraka nad močnimi, oglatimi prsmi hlapca.

Franz Kafka (Grad)

Prejšnji teden je bilo v večini časopisov zapisano, da sta oba industrijska giganta iz naše občine na lestvici tristotih najuspešnejših delovnih organizacij med prvo deseterico. REK je na visokem drugem mestu, Gorenje pa na osmem. Torej se ne smemo čuditi, da živimo v eni najbogatijih občin v Sloveniji.

Stari ljudje bodo vedeli povedati, da je bogatija vedno povežana z baharijo in tako je tudi naša občina že večkrat padla v zanosno evforijo, ki državljanke odnaša proč od resničnosti. Seveda ne maram biti ciničen, da bi zahteval enakost v revščini tudi za nas, v Saleški dolini. Le opozoril bi rad, da naša dolina ni in ne more biti otoček materialne blaginje in politične harmonije na tej sončni strani Alp, kjer vsak dan bolj in bolj pripeka! Dalj, ko se bomo zibali v varljivih oblakih lažne sreče, močnejše nas bo resničnost lopnila po glavi. Bodisi nas, ali še verjetneje naše otroke!

Ne, ne mislim, da bi morali na silo najti kakšen razlog in se odpraviti pred katero od naših ljudskih skupščin in tam iz gole solidarnosti z revnejšimi od nas, vpiti našim voditeljem, da so lopovi.

Nam v Titovem Velenju tudi ni treba držati častne straže pred vojaškim sodiščem v strahu, kaj bo s slovenščino, ki je tako tesno povezana z usodo slovenskega ljudstva! Ne, mi imamo pred sabo svoje, velike težave, katerih rešitev se, kot stvari stojijo v tem trenutku, vse bolj in bolj odklikajo!

Kajpada imam v mislih ekološko sanacijo našega življenjskega prostora.

Ne bom več našteval vseh strupov, s katerimi nas zasipa naša industrija, saj se kot fraze že dolgo valijo tudi iz ust oblasti, ki ima moč, da bi ekološko sanacijo Saleške doline pospešila. Namesto zdravega kruha z maslom, nam ponujajo novo količino iger s katerimi bomo skočili med sanjske oblake. Tako je stolp ve-

lenjske sedemdesetmetske »lepotice« prav simboličen, nekakšen politični falus, ki poudarja prepotentnost bolanih ambicij, da bi iz Saleške doline ustvarili turistični center. Uperjen kvišku kaže, od kod je, obenem kakor strogi kazalec žuga onim pod njim in ukazuje: »Bodite pridni...« Ze nekajkrat sem tistim, ki so me spraševali, kaj da imam proti skakalnici odgovoril, da nič in da mi je pravzaprav vseeno, če postavijo še eno, morda kar na Titov trg, ker je pač takšna »volja ljudstva«! Toda bojim se, da se je že zbral »konzorcij rešiteljev«, ki bi radi iz zastrupljene Saleške doline naredili turistično-trimčarski kabinet, katerega načrt lahko vidite na živopisnih plakatih, ki jih je založilo Turistično združenje Velenje in ki predstavljajo vizijo turistično-sportnega razvoja doline. Vizijo pravim, kajti na plakatu je nekaj »hišice«, ki zaenkrat stojijo le v glavah »rešiteljev« in ilustratorjev. Menim, da ni nič narobe, če raznorazni klubščaki iščejo rešitev za Saleško dolino v ekspanziji turizma. Toda takšno početje v obdobju, ko nas najprej čaka očiščenje zraka, ki ga dihamo, zemlje, na kateri raste žito in vode, ki je pijemo, se mi zdi ravno tako cinično, kot peka čevapčičev in popivanje piva na še svežih grobovih Golega otoka!

Ne morem si kaj, da ne bi na koncu tega zapisa še enkrat pokukal v Teleks št. 29, kjer I. Vidic v povezavi dveh dokumentov ugotavlja, da je REK Velenje neupravičeno na visokem mestu uspešnih organizacij v Sloveniji.

Kakorkoli že, dejstvo je, da se zaradi »visoke uvrstitve« velenjskih gigantov skozi preliva ogromno denarja. Menim, da je ravno ta denar tako salamensko zapeljiv in mnogi vidijo v njem neizčrpen vodnjak za uredničev svojih turističnih blodenj. Zraven bi seveda padel še kakšen vikendek, kakšen avtomobilček, ... saj veste, če kdo iz oblozene mize izmakne kakšen kosček, se pač nikjer nič ne pozna!

In res čisto na koncu, dragi bralci, še misel, ki samo na videz nima nič skupnega z gornjim.

Nikar se ne čudite spoznanju, da je med nami veliko takšnih, ki se ob ljubljanskem procesu proti »tolpi štirih«, oportuno stiskajo za zapeček in pestujejo svoje devizne račune v želji, da bi »nekdo« vendarle že enkrat napravil »red«! Da bi bilo, kot je bilo! Da bi »zavezali gobce« tistim, ki neusmiljeno bičajo obrnjeno moralo in brezzakonje našega vsakdanjika!

Izjava št. 3

SALEŠKO EKOLOŠKO DRUŠTVO

1. V zadnjem času nam javna občila posredujejo nasprotna mnenja in odločitve o čistilnih napravah na TE in TO. Vesti ZA in PROTI nas begajo in povzročajo dvome o resnosti izjav. Iz teh informacij smo izluščili edini vzrok, ki govori proti gradnji čistilnih naprav — DENAR; V Jugoslaviji smo že bili sposobni zbrati ogromna sredstva za razne velike prireditve, nihče pa še ni skušal zbirati denarja za čistilne naprave. Ostajamo brezbržni ob propadanju gozdov, uničevanju kmetijskih pridelkov, ogrožanju zdravja ljudi, torej ob vse večjem siromašenju naše domovine.

2. Radi bi informacije o priporočilih in predlogih ob spremembah dolgoročnega in srednjeročnega plana SR Slovenije, ki jih je naša delegacija posredovala Skupščini SR Slovenije na seji 20. julija t. l.

3. V spremembah planov niso obdelane deponije posebnih odpadkov, kar postaja tudi v naši dolini vse bolj aktualno. Predlagamo naslednje rešitve:

— trajno bi se smeli odlagati samo razgrajeni strupi, ki okoli niso nevarni; Enako kot jedrske nas ogrožajo tudi kemične katastrofe;

— v industriji se smejo uporabljati samo taki strupi, ki jih znamo nevtralizirati po ne predragem postopku;

— za posebne odpadke bi morali zgraditi manjša odlagališča, ki so sicer na videz dražja, so pa lažje obvladljiva in v primeru katastrof, te niso obsežne. Tudi lokacije je možno hitreje najti v okviru občine kot pa n. pr. regije. Že 40 let se razvija naša industrija, ki izdeluje ali pa uporablja ogromne količine strupov, primernih odlagališč zanje pa nima.

OPOMBA:
Saleško ekološko društvo obvešča vse svoje člane in druge občane, da ima uradne ure vsak ponedeljek od 18.30 do 19.30 v prostorih na Saleški c. 2 d, kjer lahko posredujete svoje informacije in pobude pri delu društva.

Saleško ekološko društvo

Koledar

ČETRTEK, 28. julij — NEVENKA
PETEK, 29. julij — MARTA
SOBOTA, 30. julij — PETER
NEDELJA, 31. julij — IGNAC
PONEDELJEK, 1. avgust — ALFONZ
TOREK, 2. avgust — BOJAN
SREDA, 3. avgust — LIDIJA

MALIOGLASI

RABLJENO KRAVJO KOŽO v velikosti okoli 5 m², svetlo rjave barve, ugodno prodam. Informacije na telefon: 854-728, v dopoldanskem času.
NA SKUPNO STANOVANJE sprejme žensko urejeno, mirnega značaja v starosti okoli 45 do 52 let, Velenjčan enakih lastnosti, situiran, z lastnim stanovanjem. Možna tudi trajna zveza. Samo resne ponudbe pisno, pod šifro — »MEDSEBOJNO ZAUPANJE«.
MOTorna KOLESA prodam: BMW 250, 500 ccm, 500 s prikolico in 90 S l. 1977. Aco, Cankarjeva 21, Šoštanj.
BARVNI TV, star štiri leta, na daljinsko upravljanje, prodam. Telefon: 063/857-463.
FIAT 126 P prodam. Star devet mesecev. Telefon: 884-064 od 7.—14. ure, Hajdukovič.
REGAL ZA DNEVNO SOBO prodam. Informacije telefon: 882-229.
PARCELO na lepi sončni legi, cesta, elektrika in voda v neposredni bližini, možna gradnja sadne kleti v velikosti cca 1000 m² po ceni 12.000 din za m², prodam. Telefon 063/855-818.
COLN MAESTRAL 9 D in tomosov motor 4, prodam. Telefon: 858-420.
LJUBITELEJ ŽIVALI oddamo mladička črnega pudelja. Pokličite 888-242.
ZASTAVO 101 ugodno prodam. Letnik 1979, Telefon: 855-141.
HIŠO S TOPLOVODNO napeljavo kupim. Telefon: 854-286, od 19. do 20. ure.
OSEBNI AVTO LADA 1200 prodam. 1976, cena po dogovoru. 063/831-602, zvečer.
NOVO TREŠNO OKNO EKO 112 × 85 prodam po ugodni ceni. 063/831-931.

Dežurstva

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI:
30. in 31. julija dr. Andreja Ambrožič, od 8. do 12. ure v zobni ambulanti.
DEŽURNI VETERINAR NA VETERINARSKI POSTAJI V ŠOŠTANJU:
Od 29. julija do 5. avgusta je dežurni dipl. veterinar Milan Matko Topolšica 15, telefon: 891-166.
DEŽURNI ZDRAVNIKI:
Četrtek, 28. julija — dnevni dežurni dr. Kočevar, nočni dežurni dr. Smonkar.
Petek, 29. julija — dnevni dežurni dr. Zupančič, nočni dežurni dr. Žuber.
Sobota, 30. julij in nedelja, 31. julij — glavni dežurni dr. Šolar, notranji dežurni dr. Kikec.
Ponedeljek, 1. avgusta — dnevni dežurni dr. Silvana Popov, nočni dežurni dr. Vrabčič.

SLADICE IN SADNE JEDI
ZA VITKO LINIJO SLADKANE S SLADILOM NATREEN

Vsak dan sveže sladice v restavraciji in samopostrežni Veleblagovnici NAMA Titovo Velenje.

Brez skrbi, ne bo preveč kalorij — kar do 50 % manj!

Turist Mozirje razpisuje
na podlagi določil statuta in sklepa delavskega sveta prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi, in sicer:
direktorja delovne organizacije
Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:
— višja strokovna izobrazba pravne, ekonomske ali gostinske turistične smeri
— 3 leta ustreznih delovnih izkušenj na področju gostinstva in turizma
— aktivno znanje enega svetovnega jezika
— ustrezne moralnopolitične vrline, ki zagotavljajo učinkovito izvajanje nalog
Izbrani kandidat bo imenovan za štiri leta.
Vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi v zaprti ovojnici z oznako »Za razpisno komisijo« na naslov: GP Turist Nazarje, Nazarje.
O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po poteku roka za prijavo.

RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 1988/89

DO GORENJE COMMERCE
63320 Titovo Velenje, Partizanska 12
tel. 063 853-321

ZA POKLIC	Stopnja zahtevnosti	Število štipendij
PROGRAM RAČUNALNIŠTVA — računalniški tehnik	V.	3

PRIJAVA
Kandidati za štipendijo naj pošljejo prijave v oddelek za izobraževanje DO Gorenje Commerce, najkasneje do 10. 8. 1988. K prijavi za štipendijo na obrazcu SPN-1, DZS-8,40 je treba priložiti:
— kratek življenjepis z opisom socialnega stanja družine, poklica staršev in svojih izvenšolskih aktivnosti
— potrdilo o vpisu v šolo po programu srednjega usmerjenega izobraževanja
— overovljen prepis ali fotokopijo zadnjega polletnega spričevala
— potrdilo o premoženjskem stanju družine in število družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu (izda ga uprava za družbene dohodke)
— potrdilo o dohodku staršev iz preteklega koledarskega leta: navedeni morajo biti vsi dohodki družine, ki štejejo za dohodek po predpisih o prispevkih in davkih občanov, vključno z otroškimi dodatki. Starši — upokojenci priložijo odrezek naznaka pokojnine za december 1987.
Opozarjamo kandidate, da pomanjkljivo izpolnjenih vlog in vlog brez zahtevane dokumentacije ne bomo obravnavali.
Obvestilo o izbiri kandidatov
Kandidate, ki se bodo prijavi v rednem razpisnem roku, bomo z rezultati izbora seznanili do 30. 8. 1988.

VZGOJNOIZOBRAŽEVALNI ZAVOD VELENJE
TITOVO VELENJE, Jenkova c. 2
Sveti šol:
1. TOZD OSNOVNE ŠOLE GUSTAV ŠILIH, Vodnikova 3, Titovo Velenje,
2. TOZD OSNOVNE ŠOLE, Biba Roeck, Kajuhova 8, Šoštanj in
3. TOZD OSNOVNE ŠOLE KAREL DESTOVNIK — KAJUH, Koroška 7, Šoštanj
objavljajo razpis za imenovanje
— **vodij podružničnih šol**
1. v podružnični šoli Šentilj,
2. v podružnični šoli Ravne,
3. v podružnični šoli Zavodnje
Za vodjo podružnične šole je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje pogoje iz 96. člena zakona o osnovni šoli ter ima vsaj tri leta delovnih izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu in opravljen strokovni izpit ter naziv učitelj razrednega pouka.
Drugi pogoji za imenovanje so kandidatove strokovne in organizacijske sposobnosti ter aktiven in pozitiven odnos do pridobitve socialistične revolucije in NOB ter do razvoja demokracije in delegatskega sistema.
Rok za prijavo je 20 dni od dneva objave, o izbiri pa bodo kandidati prejeli obvestilo v 30 dneh po imenovanju.
Izbrani kandidati bodo imenovani za mandatno obdobje štiri leta.
Vloga naj bo v zaprti kuverti ter z oznako »za razpisno komisijo«.

ZAHVALA
19. julija nas je v 58. letu po dolgotrajni bolezni zapustila žena, mama in oma

ZOFIJA MIKLAV
iz Podkraja

Iskrena hvala Zdravstvenemu centru Velenje, REK RLV TOZD Mehanizacija, DSSS, DSK Kopalnica, sestri Mariji in Ivanki, sosedom Milanu Meži, Marjanu Cafuti, Jožici Meža ter družini Mošmondor, godbi REK, pevcem za odpete žalostinke in duhovniku za opravljen pogrebni obred. Vsem, ki so nam ob težkem trenutku stali ob strani in jo spremljali na zadnji poti.

Žalujoci: mož Ivan, sin Milan, hčerka Darinka in vnukinja Maja ter vse ostalo sorodstvo

ZAHVALA
Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža in očeta

FRANCA RAZPOTNIKA
6. 4. 1919 — 12. 7. 1988

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani v najtežjih trenutkih, še posebej se zahvaljujemo dr. Fijavžu, duhovniku za opravljen obred, govornikom, sorodnikom in vsem sosedom za pomoč in darovano cvetje.

Žalujoci: žena Cecilija in sin Franc

Tako kot reka, tudi naše življenje stoji znotraj bregov; ne zato, da bi bilo v njih zaprto, ampak da bi bilo sleherni trenutek zares odprto v smeri morja.
TAGORE

Ob nenadni boleči izgubi

IVANA CESARJA-HANZIJA
25. 12. 1937 — 15. 7. 1988

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in drugim, ki so nam ob težkih trenutkih pomagali. Zahvaljujemo se vsem govornikom, godbi, pevskemu zboru in duhovnikom za opravljeni obred.
Posebej se zahvaljujemo kolektivu TEŠ, Društvu energetikov, Jožetu Janežiču in vsem ostalim sodelavcem ter ženinim sodelavcem iz Gorenja Servis za vsestransko in materialno pomoč.

Žalujoci: žena Štefka, sin Franci, hčerka Natalija, brat Franci z družino in ostalo sorodstvo

HARMONIKARJI POZOR!
20. 8. 1988 bo pred hotelom Vesna v sklopu Topolške noči

Revija diatoničnih harmonikarjev
za pokal »VESNA«.

Prijave sprejema recepcija hotela Vesna na telefon: 891-120, 891-114 ali osebno do 15. avgusta.

IGRALCI BILJARDA POZOR!
20. avgusta 1988 bo v bifeju »Pri vrelcu« v sklopu Topolške noči

Turnir v biljardu za dvojice
za pokal »VESNA« in tri nagrade. Prijavnina za par je 20.000.— din. Prijave pa sprejema recepcija hotela Vesna do 15. avgusta.

Ko solza po licu polzi, nihče ne ve, kako boli; morja solz bi potočili, da lahko bi te prebudili.
Teta Hedvika

V valovih Save Bohinjke je tragično preminil naš sin in brat

ZDENKO ZAKOŠEK
10. 10. 1960 — 17. 7. 1988

Na poslednjo pot smo ga v krogu številnih sorodnikov, prijateljev in znancev pospremili v sredo, 20. julija 1988, v Podkraju.

Za nesebično pomoč v dnevih velike žalosti se iskreno

ZAHVALJUJEMO

zvezi tabornikov občine Velenje, še posebej za častno stražo in pesem ob slovesu, Tonetu in Tinki De Costa, Andreju Omanu, Marku Savineku, tetama Hedviki in Marti, predstavnikom delovne organizacije Informatika ERC Velenje za vse izraze sožalja in častno stražo, DO Zdravstveni center Velenje, DO Gorenje EKO, šoferjem EKO, predstavnikom AMD Velenje, sosedom Cesta I in II drugi del, mladim iz ulice, č. duhovniku za opravljen pogrebni obred, govornikom in godbi za zaigrane žalostinke.
Iskrena hvala vsem za pisno in ustno izražena sožalja ob kruti resnici, vsem za prineseno cvetje ter številnim prijateljem, znancem in sorodnikom, ki ste ga pospremili do zadnjega doma. Hvala vsem, ki boste s cvetjem, svečo ali lepim spominom postali ob preranem grobu našega sina in brata.

V globoki žalosti: ati, mamca in sestra z družino

Tanja Petrej

Prijazno, živahno ter zgovorno dekle petnajstih let, z radovednimi zelenimi očmi in kratko pristrženimi lasmi, si je že izbralo svojo življenjsko sopotnico — glasbo. Natančneje, glasbeni instrument z imenom OBOA, s katerim se je prvič srečala pred tremi leti. Sedaj ima Tanja za seboj že več glasbenih uspehov. Pred kratkim se je vrnila tudi z Ohrida, kjer se je občinstvu predstavila s svojim prvim polurnim samostojnim koncertom. Glasbena mladina Slovenije je namreč Tanjo nagradila s poletom na Ohrid.

Zakaj?

»Zato, ker sem na letošnjem republiškem tekmovanju, ki je bilo 17. marca v Novem mestu, osvojila vse možne točke (100 T) pri ocenjevanju igranja na obo. Udeležila pa sem se tudi državnega prvenstva v Ljubljani in dosegla 98,50 točk.«

Obo si spoznala kot petošolka leta 1985, se že po sedmih mesecih učenja pri profesorju Stojanu Dekuzov-u udeležila republiškega tekmovanja v Trbovljah in osvoji-

šem mladinskem orkestru Glasbene šole, pri velenjski godbi na pihala, pri simfoničnem orkestru in slovenskem pihalnem orkestru. Glasba jo veseli, igranje na obo je zanjo sprostitelj in ne mukotrpno delo. Od glasbe se ne bo ločila, pravi Tanja in nadaljuje:

»Rada igram na obo, ker ima nežen ton, ni velika in je lahko prenosljiva. Zložim jo v kovček in že sem pripravljena za pot, za novo igranje...«

Kaj bodo ponujale razprodaje?

Za trgovce gre poletna sezona h kraju. Naglo se namreč približuje čas razprodaj, ko si tudi tisti s plitkejšimi žepi lahko privoščijo nov kos poletne garderobe — v kolikor jih že ne muči misel na bližajočo se jesen.

Navajeni smo, da je v prvih dneh razprodaj mogoče ceneje kupiti tudi kaj za zahtevnejši okus — kasneje je tovrstna ponudba namreč kaj borna. Oglasili smo se v nekaterih velenjskih prodajalnah, da bi povprašali, kako se pripravljajo na razprodaje.

MARJANA LESJAK, namestnica poslovdje v ERI: »Od 1. avgusta bomo znižali vso poletno konfekcijo, poleg tega pa

»Sicer še ne vemo, kaj vse bomo znižali, vendar pa bo po nižji ceni mogoče kupiti ves kratek rokav.«

Marjana Lesjak

bomo naročili še nekaj nove, da bo izbira res velika. Kot v večini drugih prodajal z oblačili bodo tudi pri nas izdelki cenejši za 30 do 40 odstotkov.«

MARJANA KAŠNAK, poslovodkinja v NAMI: »Pri nas bomo znižali vse, kar je ostalo od poletja — ves kratek rokav, vse letošnje modele — in sicer za 30 do 40 odstotkov. Izbira je še vedno lepa, predvsem pletenin in moških sraj, v glavnem imamo še vse številke, modele in barve.

V kratkem pa bomo znova uvedli tudi oddelek »znižane prodaje«, ki smo ga ukinili zaradi preobremenitve.«

IVANKA HUDOURNIK, namestnica poslovdje v ZIBKI:

Ivanka Hudournik

Tega igranja pa si Tanja še kako želi. Sedaj je še učenka prvega letnika srednje družboslovne šole, vendar načrti in cilji, tihe želje, so ji že stakovali nadaljnjo pot...

»Po srednji šoli bom nadaljevala učenje tega instrumenta in še klavirja na Glasbeni akademiji v Ljubljani. Po tem pa bi se rada izpopolnjevala še v tujini.«

Pred Tanjo Petrej je prav gotovo še veliko delovnih in uspešnih dni. Že leta 1991 se bo verjetno znova preizkusila na tekmovanju (ki je vsake tri leta) v umetnostnem obvladovanju glasbenega instrumenta — oboe.

pb

Marjana Kašnak

Pri nas si tudi drugače vedno prizadevamo, da bi imeli kaj po znižani ceni, tako da imamo pogosto akcijske razprodaje trenirk, pižam, spodnjega perila itd.«

MAJDA HAJSEK, poslovodkinja UTOKA: »Letos bomo za razliko od prejšnjih let imeli znižanje že 1. avgusta — prej vedno šele 15. Znižano bo vse, kar je sezonskega, odvisno od firme pač. Mura običajno zniža ceno svojim izdelkom za 30 odstotkov, pletenine bodo ceneje za 30, usnje pa za 20 do 40 odstotkov, čeprav ga ni več veliko ostalo, ker se prodaja sproti.«

Melita Berzelak

Majda Hajsek

Gornja Savinjska dolina

Pridite — Ljubenci in Lučani vas vabijo

Gostov v Gornji Savinjski dolini je vsako leto manj, nekakšno mrtvilo jo je zajelo, kar pa pošteno rečeno ne velja za vrle turistične delavce po posameznih krajih (ne vseh), ki se že desetletje trudijo, da ohranijo bogat izročilo, da vabijo in razveseljujejo domačine ter goste od blizu in daleč. Seveda bi bila turistična društva kljub vsej zagnanosti in volji nemočna, če ne bi k sodelovanju privabila ostalih društev, organizacij in številnih krajanov. Malo prej omenjena desetletja niso naključna.

Ob izjemno uspešni prireditvi »Pivo in cvetje« v Laškem so s ponosom (upravičenim) poudarjali 28. ponovitev, kot eno najstarejših takšnih v Sloveniji. Brez kakršnekoli zlobne namere naj povemo, da bodo ljubenci, sasarji letos še štiri leta starejši, prvo nedeljo v avgustu, letos izjemoma »še« sedmega v tem mesecu, bodo udrli flos že osmem dvajsetič. Zavidanje vredno, ni kaj!

Res je flosarski praznik na Ljubnem ob Savinji previharil številne vzpone in padce, od blestečih prireditev do navadnih veselice, vendar se flosarske korenine niso izneverile izročilu. Pred leti so znova strnili vrste, pripravili vrsto zanimivih spremljajočih prireditev, jih raztegnili na več dni, precej je bilo izvirnih, ki jih sedaj posnemajo drugi, na Ljubnem pa se niso pustili »zavesti« in uživati na lovorikah. Vsako leto posebej dodajajo nove in izvirnih zamisli jim vsakakor ne manjka. Brskajo po zgodovini in posebnosti kraja in okolice in tudi letos so nekaj »izbrskali«. Športa, plesa, petja in bogate ponudbe izvirnih domačih jedi tudi letos ne bo manjkalo, običajna povorka z udramenimi flosa, flosarskim krstom in drugimi značilnostmi bo tudi na vrsti, gre pa tudi za novosti. V soboto bodo ob spremljavi domačih kitaristov na vrsti zanimive flosarske šale, dogodivščine in pote-

gavščine, česar doslej sicer ni bilo malo, bo pa zato letos dobilo povsem novo preobleko.

Se eno novost so si Ljubenci »privoščili«, za eno noč se bodo »prestavili« v leta precej pred drugo svetovno vojno, ko razvejane in opremljene gasilske dejavnosti še ni bilo, varnosti pred požarom pa seveda niso zane-marjali. »Vahter je bil občinski plačanec, ki je vsak večer dežural do druge ure zjutraj. Hodil je od Dominkov pa do Lok, obiskal vmes Foršt in vsako jutro Ljubencem glasno oznanjal; ura je odbila deset, ura je odbila enajst... V kolikor je opazil požar (teh v tistih časih ni bilo malo), je tekel brž na Rosulje, kjer je odzvonil plat zvona in s tem sprožil alarm spečim Ljubencem.« V noči med letošnjim 5. in 6. avgustom bo ljubensko društvo svojo budnost in pripravljenost »poverilo« Maksu Juvanu, nemu najstarejših in najbolj izkušenih flosarjev.

Sicer pa velja povedati, da je flosarski bal letos že tretja po vrsti pomembnejša narodopisna in turistična prireditev v Gornji Savinjski dolini za rečičko Vaško olimpijado in gornjegrajskim Cebelarskim praznikom, teden za balom pa bo na vrsti še tudi zelo uveljavljeni Lučki dan z vsemi svojimi znameniti in bogatimi značilnostmi ter z novim imenom —

»Lučani se pokažemo«.

J. P.

Plavanje

Katka in Renata državni reprezentantki

Napočili so časi, ko tudi članice velenjskega plavalnega kluba uspešno merijo moči z ostalimi najboljšimi jugoslovanskimi plavalkami na absolutnem državnem prvenstvu, ki je bilo tokrat konec prejšnjega tedna na Reki. Prvenstvo je bilo tudi izbirno tekmovanje za nastop na balkanskem prvenstvu, na katerem bo v članski in mladinski reprezentanci nastopila Katka Mijoč, v mladinski pa Renata Rednak.

Na Reki je bila Katka druga na 200 in 400 metrov kravl, tretja na 800 kravl, šesta na 200 in deveta na 100 delfin. Renata pa je bila tretja na 800, peta in 400 in deveta na 200 metrov kravl. Mlajši mladinec Marko Kadliček se je uspešno kosal v članski konkurenci in na 400 kravl in 400 mešano osvojil enajsti mesti.

V Trbovljah je bilo republiško prvenstvo za pionirje in pionirke kategorije B, na katerem so nastopili Jure Stopar, Peter Grajzl, Jure Majhen, Špela Bukovec, Petra Podpečan in Rok Tajnikar. Rok je bil drugi na 50 in 100 me-

trov prsno, Špela pa druga na 50 metrov delfin in tretja na 50 kravl, 100 hrbtno, 200 kravl in 200 metrov mešano.

Za konec lahko rečemo, da je letošnje leto za naše plavalce nad vse uspešno, saj so na republiških in državnih prvenstvih osvojili rekordno število medalj in odličnih uvrstitev, da imamo dve plavalki v zveznem razredu in da za njimi stopa kopica mladih plavalcev in plavalk, ki bodo z leti dosegali razveseljive rezultate in uvrstitve, lahko pa jih tudi že prej.

Lojze Ojsteršek

Po uspehu šopka cvetja za Tanjo in Antona

la prvo mesto. Sledila so še mnoga druga tekmovanja, na katerih si dobivala vedno boljše ocene; tako da je letošnji uspeh za vse, ki poznajo tvoje igranje, povsem razumljiv.

Kdo pa ima, poleg tvojega vztrajnega dela seveda, največ zaslug za tvoje glasbene uspehe?

»Poleg profesorja Dekuzova, nedvomno Anton Acman, moj sedanjí spremljevalec na klavirju. Po začetnih težavah se namreč sedaj v igranju izredno dobro ujemava. Starši pa so tisti, ki me vseskozi spodbujajo, saj me je ravno oče navdušil za instrument.«

Tanja sodeluje tudi pri mlaj-

Tudi ribe niso več poceni

V pomoč vsem tistim gospodinjam, ki premišlujejo, kaj naj jutri pripravijo za kosilo, smo stopili v velenjsko ribarnico povprašat, kakšne so cene.

K boljšemu oziroma večjemu povpraševanju po ribah bi pripomogla večja izbira, še posebej svežih rib. Ponuditi pa bi jih bilo treba tudi bolj vabljivo.

DOPISUJTE
V »NAŠ ČAS«!

Oslíči so sicer še vedno po 4440 dinarjev kilogram, zato pa so škarjini, lignji, zobatci, brancini od 9000 do 13.000 dinarjev. Tokrat so imeli samo zmraznjene ribe, dvakrat na teden pa dobijo tudi sveže sardele, morskega psa, postrvi...

Povedali so nam tudi, da je v zadnjem času opazno malce večje povpraševanje po ribah, vendar sta se v času našega obiska prikazala le dva kupca.

Ob nedavnih podražitvah mesa se je namreč zvišala cena tudi ribam, tako da skoraj ne moremo več reči, da so le-te poceni. A če vas je kljub temu zamikalo ribje kosilo — v ribarnici vas pričakujejo.

Melita Berzelak

Vabijo vas v društvo

V Titovem Velenju že 13 leto deluje kinološko društvo. Njegov predsednik je Franc Kos, vanj pa je včlanjenih 140 lastnikov psov.

Seveda se ta številka spreminja, precej tistih, ki naredijo A in B izpit, (torej ko vzgojijo psa toliko da je poslušen ipd. zapustijo društvo pa pridejo spet novi. Člani društva si želijo, da bi pritegnili vanj čim več lastnikov teh štirinožnih človekovih prijate-

ljev. Svojega živalskega prijatelja bi moral vsakdo — pravijo — vsaj toliko vzgojiti, da ne bi napadal mimoidočih. Tudi članarina ni visoka — 5.000 dinarjev, posebej pa je treba plačati tečaj za tako imenovani A in B izpit. Prostore imajo na Saleški 2/d v

Titovem Velenju. Pse pa sedaj vadijo v Pesju ob velenjskem jezeru. Konec prejšnjega meseca so z izpiti končali tečaj (na sliki) jeseni pa nameravajo izvesti malo solo za vse mlajše in manjše pse, trajala naj bi približno 20 do 30 ur in če bo zanimanje, tudi za starejše pse.

(vos)

